

Vlaams
Parlement

vergadering **C227**
zittingsjaar 2019-2020

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 18 juni 2020

(Wegens de coronamaatregelen werd deze vergadering via videoconferentie georganiseerd.)

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Stephanie D'Hose aan Jan Jambon, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlandse Zaken, Cultuur, ICT en Facilitair Management, over het cultureel samenwerkingsakkoord met de Franse Gemeenschap – 2576 (2019-2020)	3
VRAAG OM UITLEG van Cathy Coudyser aan Jan Jambon, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlandse Zaken, Cultuur, ICT en Facilitair Management, over de intentie van de Vlaamse Regering om de Nederlandse Taalunie te reactiveren met het oog op een versterkte internationale positie van de Nederlandse taal – 2599 (2019-2020)	7
VRAAG OM UITLEG van Orry Van de Wauwer aan Jan Jambon, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlandse Zaken, Cultuur, ICT en Facilitair Management, over de mogelijkheid om socioculturele organisaties die met uitdovende gescomiddelen werken structureel te subsidiëren – 2612 (2019-2020)	12
VRAAG OM UITLEG van Filip Brusselmans aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de aan NV JoeFM toegewezen FM-frequentie in Voeren die al jaren inactief is – 2504 (2019-2020)	15
VRAAG OM UITLEG van Katia Segers aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over het reguleren van de socialemedia-platformen – 2508 (2019-2020)	19
VRAAG OM UITLEG van Jeremie Vaneeckhout aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de projectoproep 'Connecteren van kwetsbare kinderen en jongeren met de buurt en de samenleving' – 2598 (2019-2020)	29

VRAAG OM UITLEG van Stephanie D'Hose aan Jan Jambon, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlandse Zaken, Cultuur, ICT en Facilitair Management, over het cultureel samenwerkingsakkoord met de Franse Gemeenschap – 2576 (2019-2020)

Voorzitter: mevrouw Elisabeth Meuleman

De voorzitter: Mevrouw D'Hose heeft het woord.

Stephanie D'Hose (Open Vld): Ik had een schriftelijke vraag ingediend over de selectieprocedure voor het artistiek concept op de Biënnale van Venetië. Minister-president, een aspect daarvan dat niet aan bod kwam, was dat u besloot de aanpak van uw voorganger, minister Sven Gatz, te verlaten. Toen was er een nauwe artistieke samenwerking met de Franse Gemeenschap opgezet in het kader van de Biënnale. Nochtans stond in de vorige Biënnale van 2019 die goede samenwerking symbool voor de gemeenschappen in België.

Tijdens de vorige legislatuur was er een heel goede band tussen minister Gatz en Alda Greoli, zijn toenmalige collega op Cultuur in de Franse Gemeenschaps-regering. Het verlaten van de formule in het kader van de Biënnale noopte mij tot een aantal vragen.

De grote verdienste van het cultureel samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap zat in een goed politiek overleg. Daardoor hebben we in de voorbije legislatuur grote vooruitgang geboekt in een aantal federale dossiers. Ik kijk naar de taxshelter voor audiovisuele werken en podiumkunsten, de geregementeerde boekenprijs, het samenwerkingsakkoord rond de filmkeuring. Ik vraag mij af of u van plan bent dat voort te zetten met de nieuwe minister van Cultuur van de Franse Gemeenschap, minister Bénédicte Linard.

Bij de opmaak van het cultureel samenwerkingsakkoord heeft men de keuze gemaakt voor een kadertekst, die kon worden ingevuld met concrete voorstellen voor implementatie. Hebt u ondertussen al eens die kadertekst ten volle kunnen bekijken? Hebt u er specifieke aanvullingen of concrete voorstellen voor waarmee u samen met uw collega aan de slag wenst te gaan?

De interministeriële conferentie (IMC) Cultuur heeft vanaf 2016 een invulling gekregen. Tijdens de vorige legislatuur werd dit halfjaarlijkse overleg opgezet. Met welke regelmaat zullen deze IMC's gedurende uw ambtstermijn plaatsvinden? Hoeveel hebben er tot dusver plaatsgevonden? Hoe beoordeelt u deze IMC's? Komt daar iets nuttigs uit waaraan we samen kunnen werken? Welke dossiers moeten in uw ogen prioritair behandeld worden in dit overleg? Waarom precies deze dossiers?

De voorzitter: Minister-president Jambon heeft het woord.

Minister-president Jan Jambon: Mevrouw D'Hose, de samenwerking met de Franse Gemeenschap verloopt naar mijn aanvoelen goed. Ik had een eerste ontmoeting met minister Linard gepland in maart, maar in maart zijn er andere evenementen opgedoken. We hebben de afspraak moeten verplaatsen. We hebben die ontmoeting gehad op 12 mei 2020, vlak voor de eerste IMC die we hadden. Mijn kabinet heeft bovendien veelvuldig contact met het kabinet van minister Linard. De contacten zijn steeds positief en constructief. Ik wil u er ook op wijzen dat de samenwerking tussen minister Linard en mijzelf aan de basis lag van het exitplan voor de coronacrisis, en dat wij dan de andere gemeenschap en ook het federale niveau achter dat exitplan hebben gekregen. In die zin is die samenwerking goed en heeft ze ook concrete resultaten.

Er wordt inderdaad binnen het cultureel samenwerkingsakkoord een werkprogramma ontwikkeld. Dit gebeurt in samenspraak met het samenwerkingsplatform, dat de eerste keer in september zal samenkomen. Ik kan u bijgevolg nog geen verdere informatie geven over de implementatie van het werkprogramma, maar uiteraard doe ik dat graag wanneer het een concretere vorm krijgt, na de samenkomst van het samenwerkingsplatform in september.

Wat de IMC's betreft, heb ik daarnet al gezegd dat we op 12 mei 2020 een eerste IMC hebben gehad. Die was volledig aan de coronacrisis gewijd. Op 15 mei 2020 heeft een tweede, weliswaar digitale, IMC plaatsgevonden om het exitplan goed te keuren. Ik plan een volgende IMC nog voor het zomerreces. Ik denk dat het nuttig is IMC's te laten plaatsvinden wanneer dat opportuun is en wanneer er gemeenschappelijke thema's zijn die ons aanbelangen en waarover we samen een standpunt moeten innemen of een beslissing moeten nemen.

Ik geef nog mee dat mijn kabinet, onafhankelijk van de IMC's, verschillende contacten onderhoudt met de kabinetten van de andere deelstaten, ook federale en Brusselse kabinetten. Ook op die manier wordt werk gemaakt van een structurele afstemming en kennisuitwisseling.

Wat de dossiers betreft, spreekt het voor zich dat de gevolgen van de COVID-19-crisis op korte termijn nog een tijdje een belangrijk agendapunt van de IMC's zullen blijven. Zoals ik tijdens de vorige commissievergadering heb gezegd, staat roofoorkunst voor mij ook hoog op de agenda. Daarnaast zie ik op korte termijn ook de noodzaak om samen met te werken met betrekking tot het kunstenaarsstatuut, want op dat vlak hebben we tijdens de coronacrisis weer veel geleerd. Ik denk dat we daar samen naar moeten kijken. De audiovisuele coproductieakkoorden vormen volgens mij ook een belangrijk agendapunt voor de IMC's.

De voorzitter: Mevrouw D'Hose heeft het woord.

Stephanie D'Hose (Open Vld): Minister-president, uw antwoord stemt me heel tevreden. Ik denk dat u echt het belang van een goede samenwerking inziet. Misschien heeft uw federale ervaring daar veel mee te maken. Het is belangrijk over de grenzen van de gemeenschappen te durven en willen kijken.

Ik begrijp dat de IMC's worden voortgezet en misschien nog worden geïntensifieerd. Dat is belangrijk in het licht van de coronacrisis. De zaken die u naar voren hebt geschoven, moeten exact de prioriteiten voor de komende maanden zijn. We zullen wel zien of er nog een aantal bij kunnen komen.

In het verleden hebben beide gemeenschappen een projectlijn uitgeschreven. Een Vlaamse instelling kon daar in samenspraak met een Waalse instelling op intakeken. Dat programma heette Cultuur/Culture en wie een samenwerkingsproject indiende, kon daarvoor 10.000 euro krijgen. We hebben dat toen als een experiment opgezet, maar we hebben daar heel fijne resultaten mee gehaald. Ik vraag me af of u van plan bent die projectlijn voort te zetten zodra het stof van de coronacrisis hopelijk weer wat is neergedaald. Dan kunnen we ons weer focussen op mooiere projecten en niet op de crisiscommunicatie waar we nu in zitten.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (sp.a): Minister-president, dit is een heel interessante vraag om uitleg en ik dank u voor uw uitvoerige antwoord. Ik wil me alleen aansluiten bij de appreciatie voor het feit dat u het overleg ernstig neemt. In deze coronatijden is duidelijk gebleken dat afstemming tussen de deelstaten van cruciaal belang is, zeker inzake cultuur, want zaken als het kunstenaarsstatuut zijn federale materie. Het is tijd geworden om het kunstenaarsstatuut onder de loep te nemen en na te

gaan hoe we dat, mede op basis van onze ervaringen met de COVID-19-crisis, kunnen verbeteren.

Het is ook goed dat u expliciet hebt verwezen naar de strijd tegen roofkunst, want ook dat staat hoog op de agenda. Ik wil nog eens verwijzen naar het rapport over roofkunst dat we vorige legislatuur in de Senaat hebben opgesteld. U moet daar zeker rekening mee houden, want daar staan heel wat aanbevelingen in verband met samenwerking in.

De voorzitter: De heer Pelckmans heeft het woord.

Gustaaf Pelckmans (Groen): Mevrouw D'Hose, bedankt voor de vraag. Ik sluit me ook helemaal aan bij de opmerking van mevrouw Segers. Deze crisis heeft ons vooral geleerd dat cultuur inhoudelijk misschien een bevoegdheid is van het gewest, maar dat de logistieke omstandigheden rond de cultuursector – het kunstenaarsstatuut, de taxshelter, exitprocessen, nevenrechten, auteursrechten, niet te vergeten de federale instellingen – allemaal federaal zijn. Ik ben ook blij met uw antwoord, minister-president, maar ik zou toch willen vragen of we daar niet meer structuur in kunnen brengen, dat dat een vaste structuur is, dat die op een vast moment bij elkaar komen, zodat we daar, zowel met Wallonië, Brussel als Vlaanderen, bij betrokken kunnen worden. Dat zou heel wat helderheid creëren.

Ten tweede merken we ook dat in de Federale Regering die materie heel erg verdeeld is onder de ministers. Ik ga hier geen enkele staatshervorming bepleiten, maar het zou voor de cultuursector toch niet oninteressant zijn dat bij een volgende Federale Regering één iemand als minister een coördinerende opdracht krijgt binnen die regering om alle cultuurmaterie die daarmee te maken heeft te coördineren, zodat we daar een makkelijker aanspreekpunt voor hebben.

Dus: een pleidooi voor wat meer structuur, regelmaat en duidelijkheid, zodat we daar met de sector, en ook met de commissies, zowel vanuit Vlaanderen als Wallonië, op kunnen inspelen.

De voorzitter: Mevrouw Coudyser heeft het woord.

Cathy Coudyser (N-VA): Ik had eigenlijk dezelfde vragen schriftelijk ingediend en daar ook al een antwoord op gekregen, dat uiteraard in dezelfde lijn ligt. Maar ik wil nog even aanvullen dat we gezien hebben dat de samenwerkingsovereenkomst die we de afgelopen jaren opgezet hebben, en ook de manier van werken, effectief loont. Ik wil nog duidelijk aangeven dat Cultuur vanuit de gemeenschappen komt, dat het inderdaad de twee gemeenschappen zijn die hier door het samenwerkingsakkoord samen de lead nemen om onderwerpen die nog op het federale niveau zitten, onder de aandacht te brengen van dat federale niveau. Maar laat ons alstublieft Cultuur bij de gemeenschappen houden, ook naar de toekomst toe. Als daar nog aan geschoven moet worden, blijf ik pleiten om naar een verdere regionalisering te gaan in plaats van het terug te brengen op het federale niveau. Maar dit even terzijde.

Door corona zien we dat we het best met concrete dossiers naar het federale niveau gaan en dat daar met regelmaat van samenkomsten, zowel binnen het samenwerkingsakkoord als op de interministeriële conferentie, doen, voor zover dat iedere keer nodig is en er concrete zaken op tafel liggen, en dat we niet gewoon bijvoorbeeld om de drie maanden de eerste vrijdag van de maand samenkomen. Als dat niet nodig is, is dat niet nodig. Als er meer bijeenkomsten nodig zijn, zoals in coronatijden, denk ik dat we die in goede samenwerking en constructief op heel korte tijd kunnen samenroepen.

De zaken die we nog verder moeten afstemmen met het federale niveau hebben inderdaad als hoofdpunt het kunstenaarsstatuut. Dat is een heel prioritair dossier.

Op het federale niveau zit dat eigenlijk bij twee andere ministers. Kunnen we met de interministeriële conferentie bijvoorbeeld voor dit specifieke dossier dan ook de minister van Sociale Zaken rechtstreeks betrekken? Hoe worden die gegevens op het federale niveau doorgegeven? Kunnen we dat ook nog op een efficiëntere manier doen?

De voorzitter: Minister-president Jambon heeft het woord.

Minister-president Jan Jambon: Mevrouw D'Hose, wat Cultuur betreft: er is een vijfde projectoproep gebeurd, en dat moest voor 28 februari binnen zijn. Dat is in het kader van de samenwerkingsakkoorden, dat wordt gewoon voortgezet.

Mijnheer Pelckmans, wat betreft de vaste structuur ben ik met mevrouw Linard overeengekomen dat wij, zodra het acute van de coronacrisis voorbij is, een vaste regelmaat van eens per semester zullen handhaven, een keer voor en een keer na de grote vakantie. De coronacrisis heeft hier, zoals bij zoveel andere zaken, de vaste regelmaat grondig dooreengeschied.

Dan wat betreft uw adviezen voor een volgende Federale Regering: het zal mij benieuwen of u in een betere positie zult zitten dan wij. Misschien zitten wij er allebei niet bij en moeten wij mevrouw D'Hose of mevrouw Segers uitsturen. Dat is vandaag voor niemand van ons duidelijk. Het zal mij benieuwen!

Mevrouw Coudyser, ik wil geen cursus staatsrecht geven, want daar ken ik niets van. Er zijn in dit land drie gemeenschappen. Cultuur zit verspreid over drie gemeenschappen. Het zal u bekend zijn dat de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de Franse Gemeenschapscommissie in Brussel ook wel een beetje aan cultuur doen. Als de IMC samenkomt, vormen de twee grootste gemeenschappen daarin het zwaarste gewicht. In de IMC zitten die allemaal rond de tafel, samen met de federale overheid. Welke persoon daar aanwezig is, dat is afhankelijk van de agenda. Altijd aanwezig is de minister die de biculturele of federale instellingen onder zijn bevoegdheid heeft. De vorige keer stonden het kunstenaarsstatuut en de taxshelter op de agenda en waren dus ook de ministers Muylle, voor het kunstenaarsstatuut, en De Croo aanwezig. Ook de eerste minister was aanwezig. Er is dus altijd een federale aanwezigheid. In functie van de agenda zijn de betrokken vakministers aanwezig. Zo kan er inderdaad snel worden geschakeld.

De voorzitter: Mevrouw D'Hose heeft het woord.

Stephanie D'Hose (Open Vld): Ik sluit mij aan bij collega Pelckmans, op het gladde ijs. Elke politieke partij is het er nu ondertussen wel al over eens dat we moeten durven te spreken over homogene bevoegdheidspakketten. Dat heeft corona ons geleerd. Als ik daar samen met mijn partij aan de kar kan trekken om dat toch een klein beetje helderder te maken, bijvoorbeeld in verband met het kunstenaarsstatuut ... Wij zijn het ook daar over alle partijgrenzen heen over eens, dat we daar een heldere regeling voor moeten maken. Het zou niet slecht zijn indien we dit alles naar het Vlaamse niveau zouden brengen. Maar bon, ik ben één stem in het volledige debat.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Cathy Coudyser aan Jan Jambon, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlandse Zaken, Cultuur, ICT en Facilitair Management, over de intentie van de Vlaamse Regering om de Nederlandse Taalunie te reactiveren met het oog op een versterkte internationale positie van de Nederlandse taal – 2599 (2019-2020)

Voorzitter: mevrouw Elisabeth Meuleman

De voorzitter: Mevrouw Coudyser heeft het woord.

Cathy Coudyser (N-VA): Minister-president, we hebben in het begin van dit werkjaar al eens de mogelijkheid gehad om van gedachten te wisselen over de Vlaams beleidsintentie om de Nederlandse Taalunie (NTU) te reactiveren. Uit het antwoord op een vraag om uitleg is gebleken dat het Comité van Ministers op 27 januari is bijeengekomen. Toen is afgesproken om op 15 juni opnieuw bijeen te komen en uitgebreid te bekijken op welke wijze de internationale positie van de Nederlandse taal bijkomend versterkt kan worden via de Nederlandse Taalunie.

De bevoegde departementen en de Taalunie zelf hebben in januari de opdracht meegekregen om tegen juni de bestaande instrumenten voor de internationalisering van de Nederlandse taal te evalueren, zodat er tegen de vergadering een zicht was op de noodzakelijke bijstellingen, de gewijzigde inzet van bestaande instrumenten of de eventuele aanvulling met nieuwe instrumenten.

Men is ook volop bezig met het ontwerpen van een meerjarenbeleidsplan voor de periode 2020-2024. In januari was er al een voorlopig ontwerp. De toenmalige ontwerptekst werd nog niet definitief goedgekeurd, enerzijds om aan de nieuw benoemde algemeen secretaris de mogelijkheid te bieden om nog haar eigen klemtonen te leggen, en anderzijds om in het meerjarenplan nog bijkomende acties op te nemen, specifiek met betrekking tot internationale neerlandistiek en begrijpend lezen.

In juni 2020 zou het definitieve meerjarenplan voor aannname hebben voorgelegen. Ik ben dan ook benieuwd naar de uitkomst van de bijeenkomst van 15 juni 2020.

Minister-president, kunt u de belangrijkste bevindingen geven die zijn voortgekomen uit de evaluatie-oefening van beide administraties inzake de nu al bestaande instrumenten? Kunt u toelichten welke instrumenten aangepast voor de internationalisering van de Nederlandse taal bijkomend moeten worden aangepast? Welke bijkomende concrete aanbevelingen heeft de administratie naar voren geschoven? Heeft het Comité van Ministers bij de Nederlandse Taalunie hierop ingespeeld? Tot welke beslissingen heeft dit finaal geleid? Is het definitieve meerjarenplan ondertussen goedgekeurd? Kunt u de juiste krijtlijnen nog eens toelichten? Welke concrete acties zijn aan het voorlopig ontwerp toegevoegd? Wat zijn, bijvoorbeeld, de eigen accenten die de nieuwe secretaris-generaal bijkomend in het meerjarenplan legt?

De voorzitter: Minister-president Jambon heeft het woord.

Minister-president Jan Jambon: Voorzitter, tijdens de vergadering van het Comité van Ministers bij de Nederlandse Taalunie van 15 juni 2020 heeft de algemeen secretaris de evaluatie van het ondersteuningsbeleid voor de internationale neerlandistiek van de NTU toegelicht. Het gaat om de opleidingen in het buitenland. De bijdrage van de NTU aan het onderwijs en de opleidingen Nederlands buiten het Nederlandstalig taalgebied is aanvullend. Het lokaal personeel vormt de ruggengraat. De NTU zendt geen docenten uit. De buitenlandse overheden, universiteiten en onderwijsinstellingen financieren dit onderwijs nagenoeg volledig. Dat is ook de kracht van het beleid. Er is altijd een lokaal draagvlak. Door uit te gaan

van het eigenaarschap van de overheden en de instellingen die het onderwijs aanbieden, kan de NTU met een beperkt budget veel realiseren.

Wat de neerlandistiek betreft, zet de NTU in op vier krachtlijnen. Ten eerste is er de ondersteuning van de studenten of leerlingen. Ten tweede is er de professionalisering van de lesgevers en onderzoekers. Ten derde is er de uitbouw van netwerken, uitwisseling en samenwerking. Ten vierde is er de versterking van de professionaliteit en de duurzaamheid van de afdelingen.

Het algemeen secretariaat ziet kansen om de impact van het instrument door middel van vijf punten te vergroten. Ten eerste is er de afstemming met andere actoren van taken en rollen. Het gaat dan met name om de Internationale Vereniging voor Neerlandistiek (IVN), de overheid in de buurtaalregio's en het internationaal cultuurbeleid in beide landen. Ten tweede is er het opzetten van een actief alumni- en diasporabeleid. Ten derde is er de structurele wisselwerking tussen extramurale en intramurale neerlandistiek. Ten vierde is er de optimalisering van digitale kansen in alle ondersteuningsvormen. Ten vijfde is er de startfinanciering door het Fonds Wetenschappelijk Onderzoek (FWO) of de Nederlandse Organisatie voor Wetenschappelijk Onderzoek (NWO) om Europese of internationale projecten en subsidieaanvragen voor te bereiden. Het gaat dan, bijvoorbeeld, om Erasmus+. De belangrijkste uitdaging bestaat erin een sterkere wisselwerking tussen de opleidingen neerlandistiek intra muros, in Nederland en Vlaanderen, en extra muros, in het buitenland, tot stand te brengen.

Er is me gevraagd hoe de discussie is verlopen. Ik apprecieer de voorliggende nota's en de bijbehorende analyses door de NTU. Ze maken duidelijk hoe belangrijk de internationale neerlandistiek wereldwijd is. Het is nu zaak gericht met de aandachtspunten aan de slag te gaan. Ik heb voorgesteld om tegen de vergadering van het Comité van Ministers bij de Nederlandse Taalunie van december 2020 op basis van de feitelijke beschrijving een plan van aanpak te laten uitwerken. Ik streef daarbij naar scherpe keuzes, zowel geografisch als met betrekking tot de instrumenten. Ik streef ook naar een advies over de toekomstgerichte aanpak en naar een scherpere heroriëntering van de middelen en het takenpakket van de partners.

We zijn sterk aanwezig in onze buurregio's, zij het vooral met toegepaste taalopleidingen. Er blijft een sterke aanwezigheid in Oost-Europa, maar over het algemeen is er een terugloop van het aantal studenten en opleidingen. We zouden dit moeten kunnen keren, maar de middelen hiervoor zijn beperkt. We moeten dan ook innovatief zijn.

Er is me gevraagd de krijtlijnen toe te lichten. Het meerjarenbeleidsplan gaat in de eerste plaats uit van continuïteit, maar dan wel met drie ambities om de komende jaren inhoudelijke accenten in het beleid te leggen. Het gaat om ambities die naar mijn aanvoelen een grote maatschappelijke relevantie hebben. De eerste ambitie betreft de toegankelijkheid van de taal, met inbegrip van het leesbegrip. De tweede ambitie betreft de creativiteit, met inbegrip van het leesplezier en de leesmotivatie. De derde ambitie betreft de internationalisering van het Nederlands.

Een groot deel van de middelen van de Taalunie is al op middellange termijn geoormerkt op grond van overeenkomsten met secundaire begunstigden, bijvoorbeeld het Instituut voor de Nederlandse Taal, de Digitale Bibliotheek voor de Nederlandse Letteren (DBNL), en dergelijke meer. Vooral in de vrije beleidsruimte van de Taalunie zal aan deze drie ambities aandacht worden besteed. Waar mogelijk komen deze drie ambities ook in de activiteiten terug.

De accenten die de nieuwe algemeen secretaris zelf in het meerjarenbeleidsplan wil leggen zijn: internationalisering van het werkveld en van het Nederlands enerzijds, en lezen in al zijn facetten anderzijds. Die sluiten mooi aan bij de drie

ambities die in het voorbereidende traject al naar voren waren gekomen: internationalisering, met de vinger aan de pols voor wat zich in buur- en buitenland ontplooit zodat we de aanpak in Nederland en Vlaanderen kunnen versterken en verrijken; toegankelijkheid van de taal en de cultuur, met een belangrijke rol voor het werken aan leesbegrip en het bevorderen van geletterdheid; taalcreativiteit in een sterke wisselwerking met leesmotivatie.

Globaal is dit een sterk en helder meerjarenbeleidsplan. Het is ook een constructief plan met de Taalunie als connector, als bruggenhoofd voor het Nederlands. Bovendien merk ik dat het opgesteld is met respect voor de autonomie van beide delen van het taalgebied. Ik wil mijn waardering uitdrukken voor het geleverde werk en wens de Taalunie succes bij deze uitwerking.

Ik wil hierbij aanvullen dat naast de bespreking en goedkeuring van het meerjarenbeleidsplan het gesprek in het Comité van Ministers ook vooral is gegaan over twee uiterst belangrijke onderwerpen: leesbevordering en de status van het vak en de opleiding Nederlands.

Over leesbevordering op school is er een globaal plan van aanpak in de samenwerking tussen Onderwijs en Cultuur in uitwerking. Hierbij willen we ook voluit de Taalunie betrekken, zowel op strategisch als op operationeel vlak.

Op het andere punt – de opleidingen Nederlands en de algemene problematiek van lagere instroom in beide delen van het taalgebied – heeft de Taalunie een inhoudelijk sterke visie neergelegd over een mogelijk plan van aanpak om het tij te keren, en daarbij ook te kijken naar modernisering van opleidingen zoals die bij een aantal universiteiten is doorgevoerd. Dit is een thematiek die zowel in Nederland als in Vlaanderen speelt.

Op basis van dit advies is aan de Taalunie gevraagd een plan van aanpak uit te werken met onder andere taakverdeling tussen de partners – wie trekt, wie promoot, wie faciliteert de diverse onderdelen, en ook eigenaarschap per onderdeel af te spreken – en leggen we finaal de contouren van een reddingsplan voor tegen eind 2021.

De voorzitter: Mevrouw Coudyser heeft het woord.

Cathy Coudyser (N-VA): Dank u wel voor het uitvoerige antwoord. De afgelopen maanden is er in de luwte sterk werk geleverd door de Taalunie, die toch een aantal nieuwe beleidsaccenten legt: toegankelijkheid van de taal, leesbegrip, maar ook leesmotivatie en leesplezier, en de internationale positie van het Nederlands. Die zijn heel belangrijk, zowel voor Vlaanderen als voor Nederland.

Ik begrijp dat het meerjarenplan op die manier ook gedragen is door de secretaris-generaal, wat natuurlijk heel positief is, en dat de rol van de Taalunie heel wat duidelijker is, vooral ook als bruggenbouwer en als samenwerkende partner.

Ik begrijp dat er nog een aantal zaken in een heel concreet plan van aanpak gegoeten worden, waarbij we goede en scherpe keuzes moeten maken. We kunnen niet overal een beetje doen, we moeten daar duidelijke keuzes maken. De visies die op tafel liggen, zijn goed. Ik wil het alle kansen geven dat men kijkt naar de eigenlijke afstemming van de taken tussen die verschillende partners, en dat we ons geografisch ook enten op de buurlanden, op Oost-Europa. Misschien moeten we ook kijken naar alle landen die zich rond de Noordzee bevinden, om daar de kennis van het Nederlands zo goed mogelijk ... Ook intra muros zijn die afstemmingen voor opleidingen Nederlands tussen de verschillende partners belangrijk.

Ik denk dat we op de goede weg zijn met de Taalunie. Ik zou alleen willen vragen om ook nog eens de parlementaire commissie daarover samen te roepen. In

coronatijd leren we ook digitaal werken, dus als afstand van of naar Nederland of Brussel moeilijk ligt, kunnen we ook heel wat oplossen door een digitale vergadering in te plannen. Ik kijk daar verder naar uit.

De voorzitter: De heer Van de Wauwer heeft het woord.

Orry Van de Wauwer (CD&V): Dank u, collega Coudyser, voor uw vraag, en minister-president, voor uw uitgebreide antwoord.

Het is heel terecht dat deze vraag nu wordt gesteld. De internationale positie van de Nederlandse Taalunie en van de Nederlandse taal is momenteel zeer ernstig. We zagen al voor de coronacrisis dat de leerstoelen Nederlands in belangrijke Europese hoofdsteden, zoals Parijs, Berlijn, Londen en Wenen, in gevaar zijn, en dat ook elders de moeizaam opgebouwde infrastructuur op instorten staat. Het lokale draagvlak is daar inderdaad heel belangrijk, maar dat vormt ook een gevaar.

Corona maakt die situatie nog precairder. Kijk naar het Verenigd Koninkrijk: daar leidt corona tot acute besparingen. Contracten van tijdelijke docenten Nederlands worden niet meer verlengd. Dat is een concreet acuut probleem, dat er nu bij is gekomen.

Maar de positie van de Nederlandse taal ging er al voor corona internationaal op achteruit. Dat is niet enkel een kwestie van gebrek aan middelen. Door corona zijn er nu ook op het vlak van de instroom extra uitdagingen. Minister-president, u verwees daarnaar. De infosessies voor toekomstige studenten konden niet plaatsvinden. De Universiteit Utrecht zal pas in februari 2021 de fysieke lessen hervatten. Dat zal natuurlijk de studierichting Nederlands en de kwaliteit van de leerkrachten Nederlands niet echt vooruithelpen, vrees ik.

Wat betreft het ontwerpen van het meerjarenplan 2020-2024 denk ik dat er heel grote noden zijn. Minister-president, u had het over drie ambities: de toegankelijkheid van de taal, de creativiteit en de internationalisering van het Nederlands. Dat zijn goede ambities. In de documenten die ik heb gelezen was er sprake van een Nederlandse Taalunie 2.0. Minister-president, weet u wat dat exact betekent en welke impact dat heeft op de geldstromen? Is er een garantie dat het geld terechtkomt waar het echt nodig is, bij het werkveld, en niet alleen in de eigen infrastructuur van de Taalunie? U zei dat die middelen zullen worden geoormerkt. Ik ben blij dat te horen. Kunt u bevestigen dat ze voornamelijk zullen dienen om die drie ambities te kunnen realiseren?

De voorzitter: De heer Pelckmans heeft het woord.

Gustaaf Pelckmans (Groen): Dank u, collega Coudyser, voor de vraag, en collega Van de Wauwer, voor de bijkomende vragen. Mijn aanvulling is misschien wat zonevreemd, maar ik wil ze toch maken, gezien de actualiteit.

Een van de opties van de Taalunie is om de Nederlandse taal te gebruiken om mensen bij elkaar te brengen. Laat nu net in deze coronatijden de Nederlandse taal op het vlak van podiumkunsten een heel mooi uitwisselingsplatform zijn. Voor de doorstart en heropstart van het cultuurseizoen is het van zeer groot belang dat zeker dat verkeer, op alle mogelijke vormen van podiumkunsten maar ook op het vlak van tentoonstellingen en dergelijke, misschien nog sneller dan in de andere landen op gang komt, net vanwege de taal. Dat zou ons een voordeel opleveren bij de import en export van voorstellingen en projecten. Is daarover al gesproken? Is er ruimte voor, om daar, eventueel aangevuurd door de Taalunie, werk van te maken, om daar sneller vooruitgang te boeken?

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (sp.a): Dank u wel, mevrouw Coudyser, voor de vraag, en minister-president, voor uw antwoord.

We hadden op 30 maart in Den Haag een bureauvergadering van de IPC gepland. Ze is niet kunnen doorgaan. Ik ga dat samen met collega Vandaele opnemen, om zo snel mogelijk een bureauvergadering te organiseren, en ook een echte vergadering.

Ik sluit mij aan bij de vragen en opmerkingen van mijn collega's. Wij ontvingen een tijdje geleden de visienota van de IVN, die een vijftal speerpunten en bezorgdheden naar voren schuift.

Ten eerste wordt gevraagd te investeren om het stagelectorennetwerken door middel van het uitzenden van docenten te professionaliseren. Ten tweede wordt gevraagd om goede studenten- en docentencursussen. Ten derde wordt gevraagd te investeren in een netwerk van internationale alumni-neerlandici. Ten vierde wordt gevraagd het contact tussen universiteiten met gemeenschappelijke onderzoeksprojecten te stimuleren. Ten vijfde wordt gevraagd te investeren in jong en nieuw talent in de internationale neerlandistiek.

Minister-president, om die ambities waar te maken, stelt de Internationale Vereniging voor Neerlandistiek boven op het bedrag van 1 miljoen euro dat de NTU nu in de neerlandistiek investeert, nog eens 3,2 miljoen euro nodig te hebben. Hebt u kennis van die nota? Hebt u al overlegd met mevrouw van Erve, de directeur van de Internationale Vereniging voor Neerlandistiek? Hoe staat u tegenover die visie om de neerlandistiek opnieuw on track te krijgen?

De voorzitter: Minister-president Jambon heeft het woord.

Minister-president Jan Jambon: Mijnheer Van de Wauwer, wat we met een NTU 2.0 bedoelen, is eerst en vooral de reactivering van de NTU. De NTU is door zwaar weer gegaan. Met de aanstelling van de interim-secretaris-generaal en nu de nieuwe secretaris-generaal zouden die interne problemen moeten zijn opgelost en kan de NTU doorstarten. Een tweede element is dat we meer aandacht aan de internationalisering van het Nederlands geven.

Wat de geldstromen betreft, komt de financiering voor een derde uit Vlaanderen en twee derde uit Nederland. We zijn dat engagement al een tijdje niet meer nagekomen. Ik heb me ertoe geëngageerd om dat derde vanaf de begroting voor 2021 weer te valideren. We doen dat niet door de twee derde van Nederland naar beneden te halen, want zo zou het ook kunnen. We zullen ons aandeel naar boven halen. Rekenkunde is iets plezierigs. De aanwending van de gelden wordt geoormerkt. Dat geld gaat naar waar het Comité van Ministers bij de Nederlandse Taalunie wil dat het gaat. Daar zal op worden toegezien.

Mijnheer Pelckmans, het ontroert me bijna hoe u elke mogelijke poort op een kier zet om te gebruiken om de podiumkunsten sneller te reactiveren. Ik sta aan uw kant, maar we hebben het nog niet met de NTU geprobeerd. Ik doe dat liever rechtstreeks door middel van mijn contacten met de Groep van Experts die belast is met de Exitstrategie (GEES). Op 22 juni 2020 vergadert het Overlegcomité weer. Op de agenda staat de aanpassing van de reeds afgesloten protocollen, met het oog op sneller meer publiek te kunnen binnenlaten en de podiumkunsten sneller te laten starten. Ik wil wel eens nadenken over hoe we de NTU hiervoor kunnen gebruiken, maar ik denk dat we rechtstreeks effectiever kunnen zijn. Ik sta aan uw kant. Ik wil dat natuurlijk zo snel mogelijk zien. Ik weet dat dit uw bezorgdheid is, natuurlijk met respect voor de volksgezondheid. Dat spreekt voor zich.

Mevrouw Segers, ik heb nog geen contact gehad met de IVN. Als ik zie welke vijf prioriteiten deze vereniging naar voren schuift en als ik dat vergelijk met de vier

krachtlijnen van de NTU, kunnen we ze bijna op elkaar leggen. Ik ben er niet zeker van, maar ik denk dat er overleg tussen die twee organisaties is geweest. Anders zou het toeval wel echt heel groot zijn. Ik denk dat er een afstemming is geweest. Ik heb die vereniging nog niet ontvangen, maar ik zal dat zeker inplannen.

De voorzitter: Mevrouw Coudyser heeft het woord.

Cathy Coudyser (N-VA): Minister-president, ik heb geen bijkomende insteek meer, maar ik ben blij met uw engagement. Zodra het plan van aanpak concreet is, zullen we ons financieel engagement opnemen. Het gaat om een derde uit Vlaanderen en twee derde uit Nederland. Het lijkt me niet meer dan logisch dat we dit effectief zullen proberen, maar ik ben blij met uw bijkomend engagement.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Orry Van de Wauwer aan Jan Jambon, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlandse Zaken, Cultuur, ICT en Facilitair Management, over de mogelijkheid om socioculturele organisaties die met uitdovende gescomiddelen werken structureel te subsidiëren – 2612 (2019-2020)

Voorzitter: mevrouw Elisabeth Meuleman

De voorzitter: De heer Van de Wauwer heeft het woord.

Orry Van de Wauwer (CD&V): Dit is een opvolgvraag over een thema dat al een paar keer aan bod is gekomen, de eerste keer in maart, nadat er acht socioculturele organisaties waren die een brief hadden gekregen dat hun gescomiddelen vervroegd werden stopgezet. Uiteindelijk is er tijdens de commissievergadering van 30 april ook verder op ingegaan. Minister-president, daar hebt u toen aangekondigd dat u terugkwam op de eerdere beslissing om die gescomiddelen vervroegd stop te zetten. Vanuit CD&V heb ik hier altijd gesteld dat voor ons een gemaakte afspraak een gemaakte afspraak was, u hebt dat op 30 april ook zo bevestigd. De CD&V-fractie was heel tevreden met die beslissing. Daardoor moeten de acht organisaties hun gesubsidieerde tewerkgestelden niet vroegtijdig ontslaan.

Daarenboven stelde u – en daar waren we toen ook heel blij mee – dat u per organisatie wilde bekijken of, naast de voortzetting van de gescomiddelen, zij niet structureel ondersteund zouden kunnen worden door de Vlaamse overheid. Indien hier mogelijkheden zijn, zou het het probleem van de gescomiddelen ook vanzelf oplossen. Indien er geen structurele oplossing gevonden zou worden, zouden de gekende gescomiddelen blijven bestaan, uitdovend weliswaar. U zou elke organisatie individueel op uw kabinet ontvangen om samen te bekijken welke mogelijkheden er zijn binnen de bestaande Vlaamse decreten.

Ondertussen zijn we meer dan anderhalve maand verder. Daarom informeer ik graag naar de stand van zaken van de gesprekken met de acht organisaties, en welke mogelijke oplossingen er eventueel zijn gevonden.

Hebt u elke organisatie al kunnen ontvangen? Indien niet, zijn alle gesprekken reeds ingepland? Kunt u eventueel al meer duidelijkheid geven of er oplossingen zijn gevonden per organisatie tot structurele subsidiëring?

De voorzitter: Minister-president Jambon heeft het woord.

Minister-president Jan Jambon: Vooraf wil ik voor ieders goed begrip nog eens duidelijk stellen wat ik exact gezegd heb tijdens de commissievergadering van 30 april.

Ten eerste: de intentie om de gescomiddelen voor acht organisaties onmiddellijk stop te zetten, zetten we on hold. Ten tweede: de acht organisaties zullen alle individueel uitgenodigd worden om hun situatie te bekijken en hun werking te evalueren. Ten derde: op basis van deze gesprekken en evaluatie bekijken we welke oplossingen er binnen de bestaande decreten geboden kunnen worden. Ten vierde: indien er niet onmiddellijk een andere oplossing mogelijk is, gaan we de eerder gemaakte afspraken van de vorige legislatuur voortzetten. Dat waren de vier elementen.

Zeven van de acht organisaties gingen reeds in op de uitnodiging om rond de tafel te gaan zitten. De gesprekken lopen momenteel. Ik kan daar heel concreet over zijn. Met het Fakkeltheater hebben we samengezeten op 15 mei, met Elcker-Ik hebben we samengezeten op 2 juni. De gesprekken die gepland zijn: het kunsten-centrum België op 23 juni, met w wh at* en met vzw Roer op 24 juni, en met Incar op 1 juli. We zoeken nog naar een datum om met Stroom vzw samen te zitten. Met de Vlaamse Kring voor Esthetica kregen we nog geen enkel contact. Ze reageren op geen enkel contact van het kabinet. We hebben sterke twijfels of die organisatie nog wel in leven is. Ik ga nu echt niet via Facebook een oproep doen om zich kenbaar te maken.

De gesprekken zijn dus aan de gang. Daarom kan ik ook nog geen duidelijkheid geven over de richting die we met elke organisatie uitgaan. De gesprekken zijn gepland, behalve met één organisatie, en met een achtste organisatie hebben we geen enkel contact. De evaluatie van die vereniging zal misschien niet zo positief uitvallen.

Ik nodig u uit om daar opvolgvragen over te stellen, want ik neem dat echt wel ernstig ter hand.

De voorzitter: De heer Van de Wauwer heeft het woord.

Orry Van de Wauwer (CD&V): Dank u, minister-president, om hier echt werk van te maken. Ik had die vier elementen heel goed begrepen, hoor. Ik had ook goed begrepen dat dit in de eerste plaats een inspanningsverbintenis is om tot een mogelijke structurele oplossing te komen. Langs de andere kant is het ook een resultaatsverbintenis, in die zin dat de gemaakte afspraken zullen worden gehonoreerd indien er geen oplossing wordt gevonden.

Ik voel nu aan dat het meer is dan een beleefdheidsbezoek. Daar ben ik ook heel tevreden mee. Ik hoop ook dat er oplossingen kunnen worden gevonden. Niet voor alle acht, of zeven, organisaties. Het is natuurlijk op basis van de eigenheid van elke organisatie dat kan bekeken worden of er een structurele oplossing mogelijk is. Kunt u al wat meer ingaan op welke mogelijke pistes u binnen de bestaande decreten zag voor die organisaties? Er kan worden gekeken naar het decreet Sociaal-Cultureel Werk en naar het Bovenlokaal Cultuurdecreet. Zo hebben voor het decreet Sociaal-Cultureel Werk 39 nieuwe organisaties een aanvraag voor structurele erkenning ingediend. Ik heb de lijst nog niet gekregen. Zit er een van die organisaties bij? En ziet u in het Bovenlokaal Cultuurdecreet mogelijkheden voor organisaties die een bovenlokale sociaal-culturele werking hebben? Of moet eerst de evaluatie van het decreet worden bekeken, om te weten of er daar in de toekomst mogelijkheden zijn?

De voorzitter: Mevrouw Van Werde heeft het woord.

Manuela Van Werde (N-VA): Minister-president, ik vind het heel positief dat u, ondanks het vele extra werk dat deze crisis met zich meebrengt, toch al met de meeste betrokkenen hebt afgesproken. Ik heb een bedenking. U hebt gezegd dat u samen met de organisaties wilt bekijken onder welke structurele subsidies ze eventueel zouden kunnen vallen. We moeten wel in het oog houden dat de

organisaties die worden overgeheveld, voldoen aan de criteria van de nieuwe subsidielijnen, dat is logisch, maar ook dat andere organisaties, die al in subsidielijnen zitten, daar geen schade van ondervinden qua middelen. Het is maar een bedenking, maar u zult daar ongetwijfeld rekening mee houden!

De voorzitter: De heer Pelckmans heeft het woord.

Gustaaf Pelckmans (Groen): Als minister-president Jambon ontroerd is door mijn inzet voor de podiumkunsten, dan ben ik ontroerd door de inzet van mijn collega Van de Wauwer voor dit probleem. Waarvoor dank. Het spreekt voor zich dat ik dit ook erg opvolg.

Nu het stof is gaan liggen na de beslissing, wil ik het standpunt van Groen nog eens scherpstellen. Het gaat over acht organisaties met een verschillende sectorachtergrond. Het moet de bedoeling zijn om in die blessuretijd die organisaties de kans te geven echt wel een onderkomen te vinden in een sectordecreet. Dat is meteen mijn antwoord op wat mevrouw Van Werde naar voren brengt. Uiteindelijk zal er wel een structurele oplossing moeten zijn. Die zal, vrees ik, alleen maar kunnen worden gevonden in aansluiting met het bestaande Sectordecreet. Het probleem is dat dit de chronologie van het indienen van een en ander wel bemoeilijkt. Kan in de gesprekken niet maximaal worden afgesproken dat die organisaties begeleid worden om de indiening bij hun sector te doen, zodat ze maximaal kans maken? Maar dat betekent natuurlijk dat we het eindoordeel overlaten aan een beoordelingscommissie, om op lange termijn een en ander tot een goed einde te brengen.

De voorzitter: Minister-president Jambon heeft het woord.

Minister-president Jan Jambon: Mijnheer Van de Wauwer en mijnheer Pelckmans, zoals ik in mijn antwoord heb gezegd, zeg ik nu ook dat wij tegelijkertijd een evaluatie van die organisaties maken. Ik kan mij voorstellen dat niet elke organisatie even dicht bij een of andere sectorerkenning staat. Als we met bepaalde organisaties overeenkomen dat de sprong naar een of andere sectorerkenning haalbaar lijkt, zullen we die organisatie daarin begeleiden. Dat is evident.

Ik steek er mijn hand niet voor in het vuur dat we na de gesprekken en de doorlichting tegen alle acht organisaties zullen zeggen dat ze voor een van de sectoren in aanmerking komen. Het is mogelijk dat we sommige organisaties zullen zeggen dat we ons engagement ten aanzien van de gescomiddelen zullen nakomen, en dat is het dan. Met die gesprekken gaat echt een evaluatie gepaard.

De voorzitter: De heer Van de Wauwer heeft het woord.

Orry Van de Wauwer (CD&V): Minister-president, ik zal zeker ingaan op uw uitnodiging om hierover vervolgvragen te stellen, daar mag u van uitgaan. Ik hoop dat we in de toekomst zicht zullen krijgen op mogelijke oplossingen voor deze organisaties.

Het is uiteraard positief dat het niet enkel een gesprek is, maar dat er ook een evaluatie met eventuele begeleiding komt. Het is niet meer dan logisch dat enkel zij die voor erkenning in aanmerking komen, een erkenning zullen krijgen. Als we vaststellen dat er organisaties zijn die eigenlijk totaal geen werking meer hebben of die zelfs niet op oproepen reageren, zoals de Vlaamse kring voor Esthetica, moeten we zelfs kijken of het kan in die gevallen de gescomiddelen nog verder uit te betalen. Als een organisatie geen werking meer heeft, is dat natuurlijk iets wat we moeten bekijken.

Ik dank u nogmaals voor uw inzet. We zullen dit blijven opvolgen. Ik hoop op een oplossing voor zo veel mogelijk organisaties.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Filip Brusselmans aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de aan NV JoeFM toegewezen FM-frequentie in Voeren die al jaren inactief is – 2504 (2019-2020)

Voorzitter: mevrouw Elisabeth Meuleman

De voorzitter: De heer Brusselmans heeft het woord.

Filip Brusselmans (Vlaams Belang): Voorzitter, de aan JoeFM toegewezen FM-frequentie in Voeren is al vele jaren inactief. Op de website van de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) staat in het overzicht van de landelijke FM-frequenties totaal geen informatie over de effectieve uitzendlocatie voor de frequentie in Voeren, 97.4 FM. De website vermeldt wel informatie over alle frequenties die actief zijn.

Tijdens de bespreking van de opmerking over de raadpleging aangaande het Frequentiebesluit in 2017 heeft het Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media (CJSM) input verwerkt van een indiener die erop heeft gewezen dat op die locatie, Voeren, slechts in één frequentie is voorzien, namelijk 97.4 FM. Die frequentie is aanwezig in het frequentiepakket 1 voor het landelijk net. Volgens de indiener is die frequentie al sinds 2003 inactief. De indiener waarover ik spreek, is de vereniging Omroep Voeren, die als lokale radio in Voeren wilde uitzenden en die dat wilde doen op de ongebruikte FM-frequentie van JoeFM. Volgens de Vlaamse Regering kon dat niet omdat deze frequentie tot het landelijk pakket 1 behoort. De Vlaamse Regering is jammer genoeg niet ingegaan op het punt dat op die frequentie niet wordt uitgezonden.

De Vlaamse Regering heeft de bespreking van die raadpleging in 2017 gepubliceerd, naar aanleiding van de tweede principiële goedkeuring van het Frequentiebesluit. Hieruit blijkt dat de Vlaamse Regering op de hoogte is gebracht van het feit dat deze frequentie van JoeFM niet werd gebruikt. De VRM had dit, net zoals bij lokale radio's, ambtshalve kunnen vaststellen en had desgevallend reeds kunnen sanctioneren, maar heeft dat tot nu toe nagelaten.

Minister, waarom heeft de VRM niet tegen de landelijke radio-omroeporganisatie JoeFM opgetreden? De VRM heeft kennis van de feiten en heeft andere, kleine radio-omroepen wel al gesanctioneerd. Waarom heeft de Vlaamse Regering naar aanleiding van de feiten waarvan ze in 2017 kennis heeft genomen, de VRM niet de opdracht gegeven de feiten te onderzoeken? Decretaal is dat mogelijk. Zal de Vlaamse Regering de VRM op korte termijn verzoeken een onderzoek te starten naar het ongebruikt laten van die FM-frequentie? Plant u ter zake nog andere initiatieven? Ik kijk alvast uit naar uw antwoord.

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Dank u wel voor de vraag, mijnheer Brusselmans.

Aangezien dit de VRM betreft, heb ik hen ook om input gevraagd. Ik zal ook hun antwoord ter zake citeren.

“NV JoeFM, oorspronkelijk gekend als NV 4FM Groep, beschikt over een erkenning als landelijke radio-omroeporganisatie bij beslissing van 6 september 2001 van het Vlaams Commissariaat voor de Media. NV JoeFM beschikt over een frequentiepakket van 27 frequenties (frequentiepakket landelijk net 1) cfr. het frequentieplan, vastgelegd bij besluit van de Vlaamse Regering van 27 maart 2019.

NV JoeFM beschikt voor het gebruik van elk van deze frequenties over een zendvergunning vanwege de VRM, ook voor de frequentie 97.4 MHz te Voeren. Deze

frequentie betreft een steunfrequentie met een theoretisch maximaal zendvermogen van 251 watt cfr. het frequentieplan. De toegekende maximale waarde van het effectief uitgestraald vermogen voor het gebruik van de betrokken frequentie bedraagt 100 watt volgens de vergunning.

De frequentie 97.4 MHz wordt in de praktijk echter niet gebruikt door NV JoeFM.

De exacte reden waarom deze frequentie niet gebruikt wordt door NV JoeFM, is de VRM niet bekend. Mogelijkerwijze wordt het theoretisch verzorgingsgebied van de frequentie 97.4 MHz te Voeren bediend door de uitzendingen via de frequentie 103.4 MHz te Genk met een maximaal effectief uitgestraald vermogen van 20 kilowatt en/of via de frequentie 89.1 MHz te Tongeren, met een maximaal effectief uitgestraald vermogen van 2512 watt.

Artikel 134, tweede lid van het Mediadecreet bepaalt onder meer: "Als de landelijke, regionale, netwerk- of lokale radio-omroeporganisatie één jaar na de datum van ingang van de erkenning nog niet uitzendt, kan de erkenning door de Vlaamse Regulator voor de Media ambtshalve worden ingetrokken".

Op basis van de toepassing van deze decretale bepaling, heeft de VRM reeds een aantal procedures gevoerd tegen lokale radio-omroeporganisaties, die geen gebruik maken van de toegewezen zendmogelijkheden, doordat er op één of meerdere frequenties niet wordt uitgezonden. Een aantal andere gelijkaardige procedures zijn lopende om dezelfde redenen.

Tot nog toe heeft de VRM sedert de inwerkingtreding van de lopende erkenningen, vanaf 1 januari 2018, twee erkenningen van lokale radio-omroeporganisaties ingetrokken. Dit gebeurde echter niet op basis van de toepassing van voormeld artikel 134 van het Mediadecreet. Het gaat over de volgende gevallen. Bij beslissing van 12 februari 2018 werd de erkenning van vzw Radio Liefkenshoek met frequentie 105.8 MHz te Hoeilaart en frequentie 107.8 MHz te Overijse op eigen verzoek van de betrokken lokale radio ingetrokken, en bij beslissing van 28 oktober 2019 werd de erkenning van vzw AT-FM Hasselt Haspengouw met frequentie 106.6 MHz te Tongeren ingetrokken wegens de ontbinding van de rechtspersoon.

De VRM heeft sedert 1 januari 2018 dus nog geen lokale radio-omroeporganisaties gesanctioneerd op basis van de toepassing van artikel 134, tweede lid van het Mediadecreet" – in tegenstelling tot wat u schijnt te suggereren in de vraagstelling, collega Brusselmans.

"Netwerk- en lokale radio-omroeporganisaties dienen maximaal gebruik te maken van de aangevraagde en toegewezen frequentiecapaciteit, volgens de toepassing overigens van artikel 9, §1 en van artikel 19, §1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 april 2017. Kandidaten die voorstellen om niet alle frequentiecapaciteit uit het toegewezen frequentiepakket te gebruiken, komen niet in aanmerking voor erkenning.

Voor de landelijke radio-omroeporganisaties is er dus geen soortgelijke stringente verplichting vastgelegd om elke frequentiecapaciteit of elke frequentie uit het toegewezen pakket te gebruiken.

De VRM kan zich dan ook niet op eenzelfde wettelijke of reglementaire grond baseren bij de beoordeling van het niet-gebruik van één of meerdere frequenties door de verschillende categorieën van particuliere radio-omroeporganisaties."

Tot daar de reactie van de VRM ter zake, collega Brusselmans.

Ik neem dan graag uw drie volgende vragen samen.

Het komt de Vlaamse Regering en mezelf – als vertegenwoordiger van de Vlaamse Regering ten aanzien van Media – niet toe om de VRM instructies te geven over welke inbreuken op het Mediadecreet de VRM moet onderzoeken.

De VRM is in dezen onafhankelijk als toezichthouder op de regelgeving. U zou kunnen zeggen dat ze in zekere zin de positie innemen van rechterlijke macht, waarbij overheid en parlement de wetgevende macht zijn, en de regering de uitvoerende macht. Wanneer de regering zich zou inlaten met het werk van de VRM in concrete gevallen van vervolging, lijkt dit toch op gespannen voet te staan met de onafhankelijkheid en de autonomie waarover de VRM, conform het Mediadecreet, beschikt.

Dit belet niet dat artikel 218, §2, 10°, van het Mediadecreet voorziet dat de Vlaamse Regering indien nodig bijzondere opdrachten kan toevertrouwen aan de algemene kamer van de VRM, maar een onderzoek laten instellen naar het ongebruikt laten van één specifieke frequentie uit een frequentiepakket valt mijns inziens niet onder het toepassingsgebied van dit artikel. Het al dan niet opstarten van een onderzoek met betrekking tot een mogelijke schending van het Mediadecreet is de operationele werking van een toezichthouder. Daar laat ik mij niet mee in.

Ik plan dan ook geen initiatieven ter zake.

De voorzitter: De heer Brusselmans heeft het woord.

Filip Brusselmans (Vlaams Belang): Minister, uit het antwoord van de VRM blijkt dat zij inderdaad een zendvergunning hebben voor de frequentie waarover het gaat. Dat doet niets af aan het feit dat ze die frequentie niet gebruiken. Ik snap de relevantie daarvan niet.

Ik zou zagezegd suggereren dat de laatste twee jaren lokale radio-omroepen gestraft zijn. Ik nodig u of de VRM uit om mijn tekst en wat ik zonet heb gezegd er nog eens op na te lezen en nog eens te beluisteren. Ik heb die suggestie niet gemaakt. Maar dat dat in het verleden al is gebeurd, is wel een vaststaand feit. Niet na 2018, inderdaad, maar daar heb ik helemaal niet over gesproken. Ik begrijp opnieuw absoluut niet de relevantie daarvan.

Minister, wat nu uw antwoord betreft, begrijp ik dat u een beetje rond de hete aardappel heen wilt dansen en dat u geen onderzoek wilt instellen, met het excuus dat als u individuele gevallen gaat onderzoeken, dit in strijd kan zijn met de autonomie van de VRM. Daar hebt u zeker een punt, maar niets belet u om een algemeen onderzoek naar ongebruikte frequenties aan te bevelen of in te stellen via de VRM. Bent u bereid om een algemeen onderzoek naar alle ongebruikte FM-frequenties in te stellen, zodat er misschien nog meer problemen aangepakt kunnen worden? Of laat het u koud en maakt het u niets uit?

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

Wilfried Vandaele (N-VA): Collega's, het is natuurlijk doodjammer dat bepaalde frequenties niet gebruikt worden. We weten dat ze schaars zijn. Maar de minister zei het al: laten we het maar een lacune in de regelgeving noemen dat optreden tegen landelijke omroepen niet kan. Misschien moeten we toch eens bekijken of we daar regelgevend iets aan kunnen doen. Misschien is dit ook wel een dossier, minister, dat erop wijst dat we vooruitgang moeten boeken met de erkenningsprocedure voor de landelijke radio's, en dat we stilaan toch eens een inventaris moeten maken van de frequenties die vandaag ongebruikt zijn en die uiteindelijk toch nog gebruikt zouden kunnen worden. Ik heb ook het gevoel dat er hier en daar wel wat winst te boeken is.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (sp.a): Ik sluit mij aan bij wat collega Vandaele zonet zei. We zitten in een scenario waarin we denken aan een afschakeling van FM, maar we weten allemaal dat dat niet op een termijn van een paar jaar zal gebeuren. Dat zal toch nog enkele jaren vergen. Ondertussen is het belangrijk dat we het radiolandschap zo divers mogelijk houden. Daarom vind ik ook dat het niet gebruiken van frequenties zonde is. Minister, u kunt niet aan de VRM zeggen dat u zich daarover opwindt. Maar ik wil gerust meedenken over de manier hoe we, zoals de heer Vandaele zegt, regelgevend kunnen bekijken hoe we alle frequenties kunnen gebruiken. Dat zal inderdaad belangrijk zijn.

Vorige week waren we het er in deze commissie allemaal over eens dat we geen verlenging van de landelijke frequenties willen. Het zou dan ook goed zijn over alle bestaande frequenties te beschikken.

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Ten eerste ben ik het er uiteraard mee eens dat we de schaarse frequentie op een doelmatige manier moeten toekennen en gebruiken. Ik denk dat we het er allemaal over eens kunnen zijn dat dit een schaars goed is, waar we op een goede manier mee moeten omgaan.

Ik wil nog een element opmerken. Indien er toch gebruik van die frequentie zou worden gemaakt, zou dat natuurlijk door JoeFM gebeuren. Het is niet dat er extra ruimte beschikbaar zou worden. Conform het toegekend frequentiepakket zou JoeFM dit opnemen, wat niet zou betekenen dat er voor de Vlaamse luisteraar meer aanbod zou komen. Als minister van Media is het me altijd om de kijker en de luisteraar te doen. Dat zou hier geen impact op hebben.

Ten tweede is gepeild naar de decretale toestand. Als minister van Media voer ik uiteraard het Mediadecreet uit. Blijkbaar is er op het vlak van de landelijke radio-omroepen geen soortgelijke juridische verplichting. Ik wil dat gerust nakijken. Ik zal nagaan of er misschien ratio legis is, want ik kan dat momenteel niet zeggen. Uit voorzichtigheid wil ik dat even nakijken vooraleer ik hier ter zake een conclusie trek.

Ten derde hebben verschillende sprekers naar het dossier van de landelijke erkenning verwezen. We hebben daar vorige week een uitgebreide discussie over gevoerd. Ik denk dat we inderdaad vooruit moeten gaan. Ik waardeer dat die sprekers duidelijk hebben aangegeven dat ze achter de idee staan om met de erkenningsprocedures verder te gaan. Een erkenningsprocedure impliceert uiteraard geen verlenging.

De voorzitter: De heer Brusselmans heeft het woord.

Filip Brusselmans (Vlaams Belang): Minister, ik kan enkel zeggen dat ik blij ben dat verschillende commissieleden min of meer dezelfde bezorgdheid hebben. Ik blijf uitkijken naar de erkenningsprocedure. Ik zal u eind deze week de nota bezorgen die ik u vorige week heb beloofd. Ik heb geen gigantische administratie zoals u en dus duurt het even, maar het komt in orde. We wachten af in blijdschap.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

**VRAAG OM UITLEG van Katia Segers aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over het reguleren van de socialemediaplatformen
– 2508 (2019-2020)**

Voorzitter: mevrouw Elisabeth Meuleman

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (sp.a): Voorzitter, naar aanleiding van het artikel dat gisteren in De Standaard is verschenen over het onderzoek van Textgain, een spin-off van de Universiteit Antwerpen, denk ik dat deze vraag om uitleg heel actueel is.

Op 2 juni 2020 heeft het personeel van Facebook het werk neergelegd. Dat is vrij uniek. Het personeel is het oneens met de slappe respons van de baas, Mark Zuckerberg, op de recente uitspraken op sociale media van de Amerikaanse president Trump naar aanleiding van de post 'When the looting starts, the shooting starts' in de context van de 'Black Lives Matter'-protesten. Twitter heeft die post verborgen achter de waarschuwing dat de post geweld verheerlijkt. Op Facebook is de post gewoon publiek blijven staan.

Dat voorval laat merken dat we niet langer kunnen zeggen dat sociale media technologisch neutrale platformen zijn. Ze zijn eigenlijk publieke diensten geworden. Ze dienen het algemeen belang en zo moeten we ze ook behandelen.

De Europese Commissie is al gestart met het opstellen van de Digital Services Act om de socialemediaplatformen meer te reguleren en om de decenniaoude regels te hervormen die Facebook, Google en andere technologie-reuzen omkaderen. De EU wil hiermee een betere controle uitoefenen op de wijze waarop de grootste internetplatformen de strijd aanbinden tegen desinformatie, omspringen met onze privacy, hun activiteiten ontwikkelen en hun algoritmes inzetten om ons al dan niet binnen onze filterbubbel te houden. Het gaat ook om de wijze waarop ze met hun reclamebeleid, haatspraak en zo omgaan.

Maar voor de Europese Unie dit in een decreet gaat omzetten, gaat de Commissie eerst haar oor te luisteren leggen bij de burgers en is ze een algemene bevraging gestart. Ik denk dat dit een belangrijk momentum is.

Zal de Vlaamse Regering, al dan niet gecoördineerd door de Federale Regering, input leveren aan de Europese Commissie omtrent de Digital Services Act? Zo ja, welke input zal ze hiervoor leveren?

Het is ook heel belangrijk dat er bij Europese bevragingen een zo ruim mogelijke consultatie is. Op welke manier zal de Vlaamse Regering de burgers, het middenveld, de bedrijfswereld oproepen om de bevraging kenbaar te maken en in te vullen?

Hoe staat u ten opzichte van het reguleren van socialemediaplatformen in hun algoritmes?

Hoe staat u ten opzichte van het reguleren van het beleid van socialemediaplatformen inzake politieke advertenties? Onlangs verscheen er nog een mooi opinie-stuk van enkele van mijn collega's, onder andere Pieter Ballon.

Bent u bereid om mee aan de kar te trekken opdat socialemediaplatformen meer hun verantwoordelijkheid nemen in de strijd tegen desinformatie, haatspraak, verspreiding van geweld, en een transparant beleid voeren inzake hun algoritmes en bescherming van onze privacy? Welke acties plant u hiertoe?

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Dank u wel, collega Segers, voor de vraag. Wat uw eerste vraag betreft, weet u dat de consultaties die gelinkt zijn aan de aankomende Digital Services Act online staan sinds 2 juni 2020 en nog lopen tot 8 september 2020. Het betreft een uitgebreide reeks onderwerpen die binnen België verdeeld zijn over verschillende ministers op verschillende niveaus. De analyses in de verschillende betrokken administraties zijn nog lopende, zowel inhoudelijk als ook om te bekijken op welke wijze zo efficiënt mogelijk gecommuniceerd kan worden naar de Europese instellingen toe.

Uw tweede vraag gaat over betrokkenheid van de Vlaamse Regering met de burgers, het middenveld, de bedrijfswereld. De consultatie staat open voor iedereen, dus iedereen die dit wil, kan zelf de consultatie invullen, dat spreekt voor zich.

Maar er is ook een georganiseerd niveau: het Vlaams-Europees Verbindingsagentschap (VLEVA) nam hier ondertussen ook initiatief rond. VLEVA werd in 2006 opgericht als brug tussen de Europese Unie en Vlaamse lokale overheden, het middenveld en de Vlaamse overheid. Zij zijn vanuit hun rol de uitgelezen partner van de Vlaamse Regering om over deze consultaties te communiceren. Op 3 juni 2020, de dag na het online openstellen, publiceerden ze op hun website een nieuwsbericht over de genoemde consultatie, gecombineerd met aanvullende berichten op verschillende sociale media.

Uw vraag over het reguleren van socialemediaplatformen is een zeer belangrijke vraag, die hier ook al verschillende keren aan bod is gekomen en waar we de komende jaren zeker nog rond zullen werken. Het reguleren van algoritmes op socialemediadiensten is natuurlijk een erg complexe materie. Er zijn uiteraard een aantal internationale aspecten, er is de op til zijnde Europese regelgeving, en er is ook de intern-Belgische bevoegdheidsverdeling. Algoritmes worden, zoals we weten, gebruikt bij het aanbieden van mediadiensten, maar raken daarnaast ook aan de persoonlijke levenssfeer en gegevensbescherming, wat dan weer een federale bevoegdheid is. De raakvlakken gaan afbakenen is dan ook een complexe bezigheid.

Wat voor mij belangrijk is, is transparantie. Er moet duidelijkheid zijn over wat het algoritme inhoudt, hoe het gebruikt wordt, waarvoor het dient. Dit is ook al in het verleden aan bod gekomen over het gebruik van algoritmes door de VRT. En deze informatie moet ook vindbaar zijn, dat moet transparant zijn.

U vraagt hoe ik sta ten aanzien van het reguleren van het beleid van socialemediaplatformen inzake politieke advertenties. Ook dat is een zeer actueel thema, overal ter wereld en zeker ook in Vlaanderen. De regels met betrekking tot politieke reclame zitten vervat in de wetgeving op de verkiezingsuitgaven en in het Mediadecreet. Artikel 49 van het Mediadecreet wordt met ingang van 30 juni 2020 – eind deze maand dus – opgeheven, waardoor het Mediadecreet geen bepalingen meer bevat rond politieke reclame.

Dit betekent dat politieke reclame, op basis van het Mediadecreet, mogelijk is omdat het algemene principe, zoals bepaald in artikel 37 van het Mediadecreet, van toepassing is: wat niet verboden is, is toegelaten. Op basis van de wetgeving op de verkiezingsuitgaven is er tijdens de sperperiode echter een verbod op politieke reclame op radio, televisie en in de bioscopen. Dit verbod geldt niet voor geschreven pers en online. De sectorraad Media heeft vorig jaar in een advies aangegeven dat dit onderscheid leidt tot een steeds moeilijker te rechtvaardigen ongelijk speelveld tussen de verschillende spelers in de mediasector: audiovisuele spelers worden immers aan strengere regelgeving onderworpen dan gedrukte media en online media en ook, uiteraard, social media.

Recent werd er nog over bericht dat politieke partijen en politici aanzienlijke bedragen investeren in advertenties op sociale media. U verwees al naar het opiniestuk in De Standaard van Olivier Braet en professor Pieter Ballon. Zij wezen op de risico's die gepaard gaan met de politieke advertenties op sociale media. Regelgevende tussenkomst is niet evident, rekening houdend met het recht op vrije meningsuiting. Wat je wel merkt is dat politieke advertenties soms onschuldig zijn, maar soms toch ook valse nieuwsberichten ondersteunen of een tendentieuze weergave van bestaande nieuwsberichten.

In eerste instantie moet er ingezet worden op zelfregulering, zowel vanuit de sociale media zelf, als vanuit de politieke partijen en politici. Collega's, wij allen hebben ter zake een grote verantwoordelijkheid, en ook de partijen waarvan we lid zijn, hebben een grote verantwoordelijkheid.

Twitter is in dezen een voorloper. Zo werd er beslist dat er vanaf 22 november 2019 op Twitter geen politieke advertenties meer zouden verschijnen. Facebook heeft gisteren, 17 juni 2020, gecommuniceerd dat het de keuze zou zijn van de gebruiker om al dan niet politieke advertenties te zien. Ik denk dat dat voor veel gebruikers interessant is. Voor politici die adverteren iets minder, maar dat terzijde.

Politieke reclame die niet waarheidsgetrouw is, te eenzijdig is of louter destructief ingezet wordt, heeft uiteraard een negatieve impact op de samenleving en de democratie. Dit voedt fake news en populisme. In tijden waarin allerlei krachten het vertrouwen in onze maatschappelijke instellingen trachten te ondergraven, hebben we er als instellingen én als politieke gemeenschap een belangrijke verantwoordelijkheid in om zowel het maatschappelijk debat en de democratie, als de maatschappelijke cohesie en het vertrouwen te garanderen en te beschermen. Ik merk overigens, in mijn contacten met mediabedrijven, dat ook zij daar erg bezorgd over zijn. Want wat gebeurt er op sociale media? Daar wordt frequent, ook door politieke partijen en ook in betaalde artikels en advertenties, verwezen naar bestaande nieuwsartikels. Die worden gedeeld, soms met wat commentaar bij, en daardoor wordt de inhoud van het nieuwsartikel op een tendentieuze wijze verspreid en gepromoot. Ik merk dat daar bij diverse mediabedrijven grote bezorgdheid over bestaat. Ik ben van plan om met hen de dialoog daarover verder aan te gaan.

Verplichte transparantie over politieke advertenties op sociale media is heel belangrijk. Het gaat dan over de vraag wie betaalt en waarom een gebruiker getarget wordt, waarom er een doelgroep is. Het is vooral belangrijk te weten wie betaalt. Het is het recht van de burgers om dat te weten. Ik verwijs ter zake naar de 'Code of practice on disinformation'.

Transparantie is dus heel belangrijk. Daar moeten de socialemediabedrijven garant voor staan. Wat vanuit mijn beleidsdomein Media erg belangrijk is, is de mediawijsheid van onze burgers om te kunnen omgaan met dat soort informatie en dat soort promoties. We moeten de gebruiker van sociale media de nodige competenties aanreiken om met deze transparantie om te gaan, om dat te kunnen inschatten.

U vroeg of ik bereid ben om mee aan deze kar te trekken. Ik denk dat ik al herhaaldelijk in deze commissie heb aangegeven dat ik daar absoluut toe bereid ben, dat ik verder in dialoog wil gaan met de socialemediabedrijven. Ik plan ter zake een uitstap naar de Verenigde Staten om daar rechtstreeks met de verantwoordelijken te spreken. Het gaat over relatief hiërarchische bedrijven. De vertegenwoordiging in ons land en zelfs in Europa heeft vaak een onvoldoende mandaat om hierover te onderhandelen. Natuurlijk staat Vlaanderen of België alleen niet zo sterk. De Europese dimensie is in dezen heel belangrijk. In 2014

zullen we het voorzitterschap van de EU opnemen. Dan zal dit zeker hoog op de agenda staan.

We moeten natuurlijk geen vier jaar wachten. We leggen vandaag de laatste hand aan de omzetting van de richtlijn betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten in het Mediadecreet. Het wordt in het najaar een belangrijke taak voor deze commissie om hierover te spreken. Ik zal op korte termijn een voorontwerp van decreet voorleggen.

Een belangrijke wijziging is dat het toepassingsgebied van het Mediadecreet naar de videoplatformdiensten zal worden uitgebreid. Alle verplichtingen met betrekking tot gewelddadige, schadelijke en haatzaaiende inhoud zal op videoplatformen van toepassing zijn. Tijdens een recente persconferentie heeft Europees commissaris Jourová aangegeven dat de EU tijdens de coronacrisis door een vloedgolf aan desinformatie is getroffen. De online platformen moeten hun steentje bijdragen aan de strijd tegen desinformatie.

Verschillende socialemediabedrijven hebben tijdens de coronacrisis acties ondernomen. Ik verwijs naar de recente beslissingen van Twitter en Facebook met betrekking tot politieke reclame. Facebook zou in samenwerking met factcheckers valse berichten van het platform verwijderen en aangeven of een bepaald bericht correct of foutief is. Twitter stuurt gebruikers die informatie over het coronavirus zoeken door naar de website van de Centers for Disease Control and Prevention (CDC). YouTube zet op basis van een algoritme betrouwbare video's bovenaan de zoekresultaten.

De Europees commissaris heeft eveneens aangegeven dat de grondrechten, in het bijzonder de vrijheid van meningsuiting en informatie, in alle acties van de EU centraal moeten staan. Het spreekt voor zich dat mijn administratie en het departement de opdracht heeft om de initiatieven van de Europese Commissie nauwgezet op te volgen.

Wat algoritmes betreft, verwijs ik naar wat ik eerder heb aangegeven. Ik koppel hier meteen privacy aan, want dat is hier strikt mee verbonden. Ik zal verdere contacten hebben met de federale ministers bevoegd voor de justitie en de privacy. Ik zal hun aanmoedigen om hierop te wegen en om hier ook in verband met het Europees dossier aandacht voor te hebben.

Ten slotte heb ik ernaar verwezen dat ik nog meer op mediawijsheid blijf inzetten in het mediajeugdbeleid en, waar mogelijk, in het ruimer Vlaams beleid. Maatregelen tegen polarisering kunnen onder andere plaatsvinden in de transversale plannen voor inburgering en gelijke kansen en tegen polarisering. Ik plan een initiatief met de mediabedrijven om na te gaan welke initiatieven zij ter zake kunnen ondersteunen.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (sp.a): Minister, ik dank u voor uw zeer uitgebreid antwoord en om uw bekommernis. Het is duidelijk dat deze zaak uw aandacht heeft. Dat is ook belangrijk, want het is een heel complexe materie. De digitalisering telt vele aspecten. Begin 2000 werd misschien nog wat geaarzeld of de digitalisering van ons leven een revolutie of gewoon een evolutie zou betekenen. Het is duidelijk geworden: de digitalisering is een revolutie gebleken en we beleven ons leven en onze samenleving op een nieuwe manier. Zonder de digitalisering waren we de coronacrisis nooit doorgekomen.

De sociale media spelen hier een ongelooflijk belangrijke rol in. Ze zorgen ervoor dat we ons leven van 's morgens tot 's avonds in de media beleven. Dat brengt

veel mogelijkheden met zich mee, want we moeten altijd over kansen en mogelijkheden spreken, maar er zijn ook gevaren. De gevaren zijn allesomvattend. Er is de problematiek van de haatspraak, de desinformatie, de privacy en de politieke communicatie. Het is belangrijk dat we ons daar in deze commissie en met het beleid goed op richten. Het onderzoek van de Universiteit Antwerpen, bijvoorbeeld, toont aan dat het racistisch taalgebruik op vijf jaar tijd is verdriedubbeld. Het seksistisch taalgebruik is verdubbeld en de dreigende taal is ook verdriedubbeld. We moeten echt ageren.

Minister, volgens u is zelfregulering de basis. Dankzij de druk beginnen de socialemediaplatformen eindelijk een aantal stappen te zetten. We weten allemaal dat het niet voldoende zal zijn. De Europese Digital Services Act zal heel belangrijk zijn. Het is goed te weten dat het VLEVA het initiatief heeft genomen. Ik wil u oproepen om daar zelf of met het VLEVA ruchtbaarheid aan te geven bij de bevolking, het middenveld en de bedrijven. Ze kunnen mee input voor die bevraging geven.

Wat betreft de politieke communicatie: met een beetje geluk hebben wij de volgende verkiezingen in 2024, dat valt dan ook samen met het Europese voorzitterschap. Als we geen geluk hebben, zijn de verkiezingen heel nakend. Ik denk dat we daar echt werk van moeten beginnen te maken. Zelf ben ik er al mee bezig. Naar 2024 toe moeten we echt kijken hoe we samen, in navolging van het advies van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media (SARC) dat er meer en meer sprake is van een ongelijk speelveld – je mag in spertijd geen filmpjes tonen op televisie, maar wel op Facebook: dat klopt gewoon niet meer –, die regels inzake politieke communicatie best aanpakken tegen de volgende verkiezingen van 2024.

U verwijst terecht naar mediawijsheid. Dat is echt niet alleen jeugd; mediawijsheid is een job die nooit af is, er zijn altijd nieuwe technologieën, altijd nieuwe uitdagingen. Dat is een job voor elke generatie. Het zou verkeerd zijn om vooral naar de jeugd te kijken als het gaat over mediawijsheid.

De voorzitter: Mevrouw Perdaens heeft het woord.

Freya Perdaens (N-VA): Ik denk dat het een gevaarlijke redenering is om op basis van gebruikscijfers te stellen dat een bepaalde dienstverlening publiek is. Ik hoorde collega Segers dat daarstraks aanhalen. Als we dat straatje ingaan, nemen we potentieel een heel gevaarlijke route op. Sociale media zijn geen 'global commons'. Er zijn onontbeerlijke voorzieningen zoals water en elektriciteit en dat we dat heel sterk reguleren vanuit de overheid, lijkt me logisch, dat we ervoor zorgen dat iedereen er toegang toe heeft, lijkt me logisch. U gaf aan, collega, dat we de coronacrisis nooit waren doorgekomen zonder digitalisering. Dat is één zaak. Ik denk dat die coronacrisis ons ook heel erg duidelijk gemaakt heeft hoe deze interactieplatformen complementair zijn aan echt sociaal contact, en het echte sociale contact absoluut niet kunnen vervangen, dat we dat gemis heel sterk voelen. In die zin zien wij meer nut en heil in de sensibilisering van burgers, dat ze doorhebben dat er geen gratis verhaal bestaat, dat die socialemediaplatformen databanken beheren en die te gelde maken op basis van het gedrag van hun gebruikers. Dat is een verdienenmodel dat we ook zien bij klassieke media: ze passen reclameboodschappen aan op basis van kijkcijfergegevens, kijkcijferprofielen. Sociale media, die zich op een interactief en digitaal platform afspelen, doen dat veel performanter. Het is belangrijk dat we in de eerste plaats de burger informeren over bedachtzaam omgaan met de gegevens die ze online zetten. Ik hoorde dat zelfs uit de respons van minister Dalle.

Wat privacy betreft: de GDPR-wetgeving (General Data Protection Regulation) zorgde daar al voor een flinke aanpassing. Dat was nodig. Ik ben het ermee eens dat we ook in de rest van de wetgeving rond sociale media grote stappen moeten

zetten. Die media staan niet stil, de wetgeving mag dat ook niet doen. Ik zou toch een beetje beducht zijn om dat te lokaal te willen spelen. Dat soort wetgeving past uitstekend binnen een Europees kader, te meer omdat we er niet voor willen zorgen dat de verschillende lidstaten van dat Europees gegeven allemaal andere regeltjes opgelegd zouden krijgen. We moeten er voorzichtig mee zijn. Als we alleen nog maar de vergelijking maken wat verkiezingscommunicatie betreft tussen Nederland en Vlaanderen: die cultuur is zo gigantisch verschillend, men gaat het Facebook en Twitter niet uitvoerbaarder maken om dat allemaal apart op te delen. Dat is gewoon niet werkbaar.

Minister Dalle, u gaf ook aan dat Mark Zuckerberg gisteren communiceerde dat Facebook vanaf het najaar het mogelijk zou maken om politieke reclame te kunnen afzetten. Hij gaf ook wel mee dat iedereen wil dat politici verantwoording afleggen voor wat ze zeggen en dat dat alleen werkt als mensen ook kunnen zien wat ze zeggen. Ik sluit mij daar helemaal bij aan. Het is een beetje gevaarlijk om alles wat niet jouw mening is, buiten te sluiten. Dan creëer je natuurlijk die bubbel en verlies je compleet het zicht op wat er gebeurt. Maar het grotere gegeven is dat het in de eerste plaats aantoont dat ze, ondanks dat ze meer zouden verdienen als ze het niet deden, toch zo'n beslissing nemen als een privaat bedrijf – ik denk dat dat heel sterk is – en dat dit gebeurt door zelfregulering. Minister, u gaf het zelf al aan: na afspraken met hun personeel, niet omdat de politiek echt ingreep, niet omdat de druk zo gigantisch groot is, maar omdat zij zien dat het nodig en nuttig is. Dat is een pluim op de hoed van die socialemediabedrijven.

Wat de transparantie betreft, minister, gaf u aan dat dat heel belangrijk is. Ik ben het daarover met u eens. U gaf ook aan dat de gebruiker de nodige werktuigen aangeboden moet krijgen om met die transparantie te kunnen omgaan.

Ik vroeg mij dan af wat er concreet op de plank ligt in het kader van mediawijsheid. Dat is essentieel, niet alleen voor de jongeren maar voor elke gebruiker van sociale media. Daar zie ik wel een grote rol weggelegd voor Vlaanderen.

De voorzitter: De heer Vaneekhout heeft het woord.

Jeremie Vaneekhout (Groen): Dank u wel, collega Segers, voor de zeer pertinente en relevante vraag. Ik ben blij dat dit ook hier aan bod komt. Een aantal maanden geleden heb ik minister Somers een gelijkaardige vraag gesteld in het kader van de verkiezingsregelgeving. We hebben daar toen een ruime gedachtewisseling over gehad. Ik ben het eens met uw pleidooi, collega Segers, om dit versneld op te nemen. Het wordt inderdaad eens te meer duidelijk wat er problematisch kan zijn aan de sociale media. Ik herhaal nog eens duidelijk voor al diegenen die dat hier niet altijd willen horen: sociale media hebben zeker ook een aantal heel positieve kanten. Die hebben ze de voorbije maanden ook getoond. Collega's die mij in andere commissies en op andere plaatsen volgen, weten dat ik niet vies ben van sociale media. Maar we moeten de eventuele perverse kanten niet wegrelativeren.

Collega Perdaens, het is een beetje mijn bezorgdheid bij uw tussenkomst dat u zo genuanceerd wordt en zo omzwachtelend de zaken formuleert, wat ik normaal van u niet gewend ben, dat u de problematische situaties voor een deel wegrelatieveert. Vlaanderen is ten volle bevoegd voor de media, dus moeten wij dat ten volle onder handen nemen. Zeggen dat het niet mag verschillen met Nederland, lijkt mij niet echt een beslissing van een autonoom beslissingsniveau. Wij moeten dat niet laten afhangen van Nederland. Als Facebook en andere sociale media zich kunnen aanpassen aan situaties van China tot in de Verenigde Staten, dan zullen ze dat ook wel kunnen in Nederland en Vlaanderen, mochten er daar verschilpunten zijn.

Minister, ik heb u goed gehoord. Ik denk dat u beseft en dat u ook uitdrukt dat de impact van sociale media gigantisch is. Collega's, er is een fundamenteel verschil

met andere mediakanalen, ook historisch langer uitgewerkte en gekende media-kanalen: de intrusiviteit. Dat is een redelijk moeilijk woord voor de mensen die sociale media niet volgen. Het gaat om het feit dat de boodschappen en de advertising op sociale media zo indringend zijn dat ze een ander effect hebben op de gebruikers van sociale media, en dat ze veel dwingender zijn en veel meer impact hebben in de huiskamer dan andere mediaboodschappen. Het is vanwege die acuutheid dat ik bezorgd ben als we blijven spreken over zelfregulering. Zelfregulering betekent in dezen dat de overheid zegt niets te doen en hoopt dat het zichzelf zal corrigeren op termijn. Collega's, de sociale media en de maatschappij evolueren zo snel dat dit niet zal gebeuren. Mijn fractie pleit er daarom voor een stap verder te gaan.

Minister, in welke mate is dit afgestemd met uw collega, minister Somers? Toen wij enkele maanden geleden hetzelfde gesprek voerden, kondigde hij een liberalisering van de regelgeving aan op het gebied van campagnemiddelen en het politieke gebruik van sociale media. Vanuit zijn liberale standpunt gelooft hij daar niet in. Dat klinkt toch wat haaks op de urgentie die u voelt ten aanzien van dit thema.

Wij denken aan een drietal concrete dingen waaraan gewerkt zou moeten worden.

Wij denken aan een minimumleeftijd. Dit is ook de commissie Jeugd. Grote advertisingcampagnes richting categorieën onder de 16 jaar zijn, collega's, totaal van de pot gerukt. Daar moeten wij op inzetten. Wij denken dat dit een nefaste invloed heeft op onze kinderen en jongeren. Zij hebben heel veel andere kanalen om informatie te halen, in plaats van via gepushte advertising.

Wij geloven dat de overheid een actieve rol moet opnemen in factchecking.

In de Vlaamse regelgeving zijn we bevoegd voor de organisatie van lokale verkiezingen. Er zou een striktere reglementering moeten komen met betrekking tot de campagne-uitgaven. Dat is enerzijds een ethische kwestie: hoeveel middelen kun je in crisistijd geven aan sociale media? Maar het is ook een inhoudelijke vraag: waarvoor dienen die campagnemiddelen? De overheid heeft er altijd voor gekozen om de verkiezingsuitgaven te reglementeren omdat partijen zichzelf niet in de hand houden. Wij stellen voor om dat ook voor de sociale media te doen.

De voorzitter: De heer Brusselmans heeft het woord.

Filip Brusselmans (Vlaams Belang): We spreken over twee verschillende zaken. Enerzijds hate speech en fake news en alles daarrond, en anderzijds alles wat met politieke advertenties te maken heeft.

Wat hate speech betreft, denk ik dat we daar als politici veel mee te maken krijgen. Jammer genoeg kan ik daar zelf van meespreken. Ik vind natuurlijk niet dat elke regel in verband hiermee, tot het strafrecht toe, bepaalde comments misdadig moet maken. Voor mij kan vrijwel alles, zolang niet tot geweld wordt aangezet. Ik vind dat we meer moeten inzetten op sensibilisering, zowel van de mensen die met hate speech te maken krijgen als van de mensen die het doen.

Wat de factchecks betreft, ben ik natuurlijk beducht om de politiek correcte gedachtepolitie die zich op sociale media beweegt. Ik heb al factchecks zien passereren die op zijn minst bedenkelijk zijn. Het is heel moeilijk daar een weerwoord tegen te geven. Als ik me niet vergis, is het een journalist van Knack die met de natte vinger en vaak zonder duidelijke argumentatie rechten begint te censureren.

Dat is één aspect, maar er is ook de shadow ban, iets waar mijn partij al jaren mee te maken heeft. Iedereen moet het Vlaams Belang maar eens opzoeken. In de zoekbalk komen mensen eerst Erps-Kwerps en zo tegen voor ze bij onze partij terechtkomen. Dat is shadow banning, en dat is ook zeer weinig transparant.

Een ander aspect zijn de politieke advertenties op sociale media. Ik begrijp natuurlijk wel waarom de helft van deze commissie in haar kraam schiet. Hun partijen lopen al jaren achter op dat vlak. Op het vlak van marketingtechnologie zijn de traditionele partijen al even sloom als hun partijsysteem. Ze weten ook dat we natuurlijk beter hebben gescoord toen we eindelijk rechtstreeks met de kiezer konden communiceren en niet meer door de massamedia werden gecensureerd. We hebben het rode leugenbastion voor een stuk kunnen omzeilen.

Ik kom tot mijn conclusie. Vooral vanwege de liberalisering van de campagnebudgetten is er een reden waarom we naar de sociale media zijn gegaan. We mochten in de massamedia niet aan bod komen. Als ons wordt verboden geld uit te geven aan campagnes die andere partijen in verschillende kranten en andere media voeren, zullen we ons geld ergens anders besteden. Ik merk wat bepaalde mensen nu willen doen: ze proberen ons overal te blokkeren. Maar ik kan al meegeven dat het niet zal pakken.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (CD&V): Voorzitter, deze interessante vraag om uitleg heeft meteen een heel debat over politieke reclame losgeweekt. Ik zal me daar vandaag zeker niet over uitspreken. Ik denk dat dit een zaak is voor de commissie Binnenlands Bestuur, want dat heeft met verkiezingsuitgaven en zo te maken.

Mijnheer Brusselmans, ik wil toch op uw laatste punt reageren. U hebt gezegd dat u in de andere media niet aan bod komt en dat u geen reclame langs andere kanalen maakt. Tijdens verkiezingsperiodes zie ik alle partijen in magazines, kranten en de klassieke media. Ik zie u met de vinger zwaaien. Misschien hebt u vorige keer inderdaad alles op Facebook ingezet, maar uw partij kwam vroeger ook in de kranten, magazines en lokale boekjes. U moet daar niet over zeveren. Politici van alle slag en alle partijen adverteren daarin. Het klopt dat dit wel sterk is verminderd. De laatste keer was het veel meer op Facebook te doen, en daar gaat deze vraag om uitleg ook over.

Mevrouw Segers, de vraag is natuurlijk hoe we hier verder mee omgaan en hoe we die nieuwe sector kunnen reguleren. Ze zitten natuurlijk over heel de wereld, wat het moeilijk maakt. Ik geloof dan ook in de eerste plaats in een Europese aanpak, en die komt er ook.

Minister, u hebt ernaar verwezen. Ik denk dat we daar in de EU verder in moeten gaan. We moeten, als het ware met een Europees blok, een gezamenlijke reactie geven. Als elk land zijn eigen ding doet, wordt het voor de grote concerns moeilijk. Als het moeilijker wordt, zullen ze misschien niet mee willen stappen in de verschillende systemen.

Ik denk dat Europa daar een zware taak heeft, wat niet belet dat ondertussen individuele landen bij wijze van spreken een 'Googletaks' of zoiets zouden kunnen installeren. Zolang het Europees niet bestaat, moet je die vrijheid als land ook wel hebben. We kunnen dat echter alleen op een goede manier aanpakken als dat op Europese schaal zou gebeuren. Dat is een algemene bedenking die ik maak.

Op die sociale media vind je vaak desinformatie en ondertussen is daar toch zo veel kritiek op gekomen dat er zelfregulering bezig is: collega Segers heeft gesproken over Twitter, zeer recent nu ook bij Facebook, maar dan specifiek op politieke reclame. De zelfregulering werkt dus wel voor een stuk. Je moet dat ook eerst alle kansen geven. Twitter en Facebook doen nu dingen. Wat gaan bijvoorbeeld politici dan doen? Dan zie ik heel ernstige politici met de zotste filmpjes op TikTok, waar ze kleine kinderen gaan proberen te beïnvloeden. Dit is zo'n ernstig debat, eigenlijk moeten we daar eens een ruimer debat over kunnen voeren, voorzitter, dan in het kader van één vraag. Wat ik daar op TikTok zag, hoe is dat ...? Ja, enfin, ze doen

maar. Mij zien ze daar voorlopig niet op, maar zeg nooit nooit. Ik zou ook nooit op Facebook gaan, tot ik in het parlement terechtkwam tien jaar geleden en men mij zei: 'En u moet op Facebook gaan!' Oké, dan doe je dat.

Rond die factchecking heb ik onlangs nog eens de kans gehad om een actuele vraag te stellen – ongeveer de enige keer dat ik nog eens naar de plenaire vergadering mocht gaan de laatste maanden – naar aanleiding van een studie van de Gezinsbond. Minister, ik herhaal dus mijn vraag om daar verder op in te zetten, om naar een aanspreekpunt te gaan waar zowel private actoren, mediabedrijven als zeker ook de VRT een rol hebben, en dat in die zin ook de overheid daar een stukje een rol in zou spelen. Ik herhaal dus nog eens de vraag naar dat unieke aanspreekpunt, want nu doet inderdaad Knack iets, doet de VRT iets, iedereen heeft zijn eigen factchecking, maar als ouder of als jongere weet je niet altijd goed waar je terechtkunt.

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Dank u wel voor de bijkomende vragen en bedenkingen. Collega Segers, u vroeg om voldoende ruchtbaarheid te geven aan de oproep om over de aankomende Digital Services Act te spreken. Het VLEVA heeft dat gedaan via zijn kanalen, dat kan zeker ook verder gecommuniceerd worden. Voor ons is het natuurlijk prioritair om met onze administratie te bekijken welke input wij voor onze bevoegdheden zullen leveren en op welke wijze dat gecoördineerd wordt met de andere overheden, hoe we dat het meest efficiënt kunnen doen. Het spreekt voor zich dat ook de opmerkingen van burgers welkom zijn of van degenen die daarbij betrokken zijn.

U verwees naar de problematiek van de verkiezingscampagnes en het ongelijke speelveld dat daar bestaat. Overigens ook een antwoord op de vraag van collega Vaneeckhout die verwees naar mogelijke verschillen in standpunt tussen minister Somers en mezelf: ik vermoed dat dat niet het geval is. Het probleem is niet de inhoud van de regels, we kunnen discussiëren over wat de beste inhoud van de regels is, maar het is in eerste instantie het ongelijke speelveld tussen de geschreven pers en de digitale media enerzijds en televisieadvertenties anderzijds. Daar ligt het grote probleem: het gebrek aan 'level playing field', wat in verschillende opzichten niet goed is. De richting waarin het vervolgens moet evolueren, daar kunnen we gerust over discussiëren. Collega Segers, u stelde dat we normaal gezien in 2024 gezamenlijke verkiezingen hebben. Je weet natuurlijk nooit: op federaal niveau kan het altijd gebeuren, ik hoop van niet. Als het gaat over de verkiezingsuitgaven voor federale verkiezingen, ga ik ervan uit dat dat in de Kamer van Volksvertegenwoordigers bekeken moet worden. Afstemming is daar zeker nodig om te zorgen dat we dat zoveel mogelijk op dezelfde manier doen; maar natuurlijk voor de Vlaamse verkiezingen en voor de lokale verkiezingen, waar collega Vaneeckhout naar verwees, is het wel een decretale bevoegdheid.

Mediawijsheid: helemaal terecht. Ik benadruk dat ook altijd: enerzijds is dat vanuit de combinatiebevoegdheid Media en Jeugd een prioriteit. Onder meer in het jeugd- en kinderrechtenbeleidsplan is dat prioriteit nummer 5. Maar u hebt helemaal gelijk dat dat uiteraard voor iedereen belangrijk is, zeker ook voor ouderen, maar eigenlijk voor iedereen. Ook leden van deze commissie, inclusief mezelf, moeten af en toe toch bijleren daarover.

Collega Perdaens, u verwees ook naar het feit dat het delen van meningen altijd mogelijk moet zijn, en dat zelfregulering daar een rol bij kan spelen. We moeten in elk geval geen meningen censureren. Uiteraard ben ik het daarmee eens. Maar ik maak wel de nuance dat er een onderscheid is tussen het hebben van de mogelijkheid om meningen te delen en het adverteren met politieke propaganda. Dat is niet exact hetzelfde. We kunnen daar een onderscheid in maken.

Wat de maatregelen en het beleid betreft om fake news tegen te gaan en ermee om te gaan, verwijs ik in eerste instantie naar ons Kenniscentrum Mediawijsheid, dat ter zake al initiatieven heeft voor verschillende doelgroepen. We hebben daarover recent nog in deze commissie een discussie gehad. Er is ook communicatie naar ouders, denk aan MediaNest. Ook op andere vlakken zijn er al initiatieven. Mochten er nog suggesties zijn om daar verder op in te gaan, zijn die altijd heel erg welkom.

Collega Vaneeckhout, ik heb al geantwoord op uw vraag over het level playing field.

Wat de zelfregulering betreft, denk ik dat het een heel goede zaak is dat de socialemediabedrijven daar steeds verder in gaan. Zij geven meer transparantie en meer mogelijkheden. Maar ik deel wel uw standpunt dat enkel zelfregulering allicht onvoldoende is. Trouwens, Mark Zuckerberg zei in zijn verklaring gisteren, 17 juni 2020, dat hij openstaat voor verregaande regulering. We moeten dat zeker bekijken.

Collega Brusselmans, u maakte het onderscheid tussen hate speech enerzijds en politieke advertenties anderzijds. Dat is, denk ik, een intellectueel correct onderscheid. Alleen stel ik soms vast dat de twee samengaan.

Mevrouw Brouwers, u verwees naar factchecking. Dat is inderdaad heel belangrijk. Het is de taak van elke goede journalist en van elk mediabedrijf om dat te doen. Het recent besproken initiatief waarnaar u verwees, is zeker relevant, zeker ook in onze bespreking met de VRT rond de beheersovereenkomst.

Mijnheer Brusselmans, wanneer zo'n factchecking onjuist zou zijn – en het valt niet uit te sluiten dat een factchecking moet gefactcheckt worden –, is er, conform de wetgeving ter zake, steeds een recht van antwoord mogelijk. Dat is uiteraard altijd een verplichting.

Ik weet niet goed wie zich schuldig maakt aan shadow banning ten aanzien van uw fractie, collega Brusselmans. We hebben dat snel even bekeken. Twitter stelt dat ze dat niet doen. Met een eenvoudig nazicht kan ik uw partij gemakkelijk vinden, maar misschien hebt u andere voorbeelden van socialemediabedrijven die dat zouden toepassen.

Collega Brouwers, u hebt helemaal gelijk: een efficiënte aanpak hiervan moet op Europees niveau gebeuren. We kunnen vanuit Vlaanderen initiatieven nemen, zeker ook samen met onze mediabedrijven. Ik verwijs nog eens naar wat ik daarover daarnet zei. Het is toch eigenlijk wel een ironische situatie, dat onze kwaliteitsvolle mediabedrijven online artikelen plaatsen, en dat die online artikelen vervolgens worden gebruikt in politieke advertenties, dat daar soms tendentieuze posts van gemaakt worden, en dat bedrijven in het buitenland daaraan verdienen. Ik vind dat een pijnlijke situatie. Ik wil zeker met hen bekijken wat mogelijk is en desgevallend ook of we op Europees niveau maatregelen kunnen nemen.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (sp.a): Ik wil de collega's en de minister bedanken voor de toch wel heel boeiende gedachtewisseling die zich ontsponnen heeft naar aanleiding van mijn vraag. Er was actualiteit, maar ik denk dat er zeker en vast ook urgentie is. Ik voel bij iedereen de bereidheid om samen na te denken over hoe we een kader kunnen maken om de digitale media en de socialemediaplatformen zo goed mogelijk te laten functioneren.

Collega Perdaens, u zei dat water en elektriciteit basisvoorzieningen zijn. Wel, internet is vandaag ook een basisvoorziening. Voor mij is dat een publieke dienst,

en zo moeten we het internet ook benaderen. Dat wil zeggen dat we ervoor moeten zorgen dat iedereen er toegang toe heeft. We hebben in de coronacrisis gezien dat wij denken dat iedereen internet heeft en een laptop. Maar dat is niet waar. Zelfs niet alle studenten aan de universiteit, leerlingen, enzovoort.

Minister, het internet is een publieke dienst die we niet helemaal aan zelfregulering mogen overlaten. Zelfregulering is goed en dat gebeurt ook, maar met mondjesmaat en helaas enkel wanneer vanuit verschillende hoeken druk ontstaat. Het is niet genoeg. Ik ben blij dat verschillende sprekers en uzelf ervan overtuigd zijn dat zelfregulering niet genoeg is en dat we bijgevolg een kader moeten uitwerken.

Mevrouw Brouwers, zoals u hebt aangegeven, moet dat kader er in de eerste plaats op het niveau van de EU komen. De Digital Services Act is een belangrijk moment dat we zeker niet mogen missen om onze stem vanuit Vlaanderen en België te laten horen.

Dat is niet genoeg. Als het om mediawijsheid, haatspraak, privacy – wat eigenlijk federale materie is –, politieke communicatie en de bestrijding van fake news gaat, moeten we dat op het niveau van de Vlaamse overheid samen doen. Ik hoop dat we de komende jaren stappen kunnen zetten. Ik voel die bereidheid.

Wat de bekendmaking betreft, is het VLEVA heel goed bezig. Het is belangrijk dat niet enkel burgers, maar ook het middenveld en de bedrijven actief worden aangesproken. Naar aanleiding van de digitalisering en de shift van reclame naar socialemediakanalen kampen de adverteerders toch ook met veel uitdagingen. Zij hebben hier ook belang bij.

De voorzitter: Mevrouw Perdaens heeft het woord.

Freya Perdaens (N-VA): Voorzitter, het is een persoonlijk feit.

Mevrouw Segers, u hebt aangehaald dat ik het over het internet als een publiek goed heb gehad, maar het ging heel specifiek over sociale media. Ik dacht niet dat ik dat heel duidelijk moest zeggen. Ik vind het een beetje lastig dat ik dit moet zeggen, maar sociale media en internet zijn niet hetzelfde. Sociale media zijn geen publiek goed. Dat iedereen internet nodig heeft, daarover hebt u gelijk. Ik ben het er helemaal mee eens dat we daar werk van moeten maken. Dat is compleet iets anders dan sociale media.

De voorzitter: Mevrouw Perdaens, er zijn geen persoonlijke feiten in commissievergaderingen.

De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Jeremie Vaneekhout aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de projectoproep 'Connecteren van kwetsbare kinderen en jongeren met de buurt en de samenleving' – 2598 (2019-2020)

Voorzitter: mevrouw Elisabeth Meuleman

De voorzitter: De heer Vaneekhout heeft het woord.

Jeremie Vaneekhout (Groen): Voorzitter, als het om ego's en politici gaat, merk ik af en toe dat alles een persoonlijk feit is. Het was een goede aanvulling van een verrijkend debat, maar het is niet de bedoeling dat ik daarop inga.

Minister, ik heb een vraag om uitleg over de projectoproep die u in het kader van het actieplan Generatie Veerkracht hebt gelanceerd. Dat actieplan focust in coronatijden op maatschappelijk kwetsbare kinderen en jongeren. U heb een oproep

gelanceerd om projectaanvragen in te dienen die snel inspelen op de uitdagingen die deze preciaire groep kinderen en jongeren tijdens de coronamaatregelen moest verwerken. De projecten moeten hun kansen bieden om tijdens de huidige crisis hun vrije tijd zinvol of veilig te kunnen invullen.

U weet dat we medestanders van dit plan zijn. We vinden het goed dat de Vlaamse overheid een bijkomende inspanning levert om in middelen te voorzien, maar zoals zo vaak gebeurt, is de vraag natuurlijk groter dan het aanbod. Het is duidelijk dat niet enkel die generatie van kinderen en jongeren op dit moment een enorme veerkracht toont, maar dat ook de organisaties die met hen werken en voor hen leven, zich dubbel hebben geplooid en massaal op die projectoproep hebben ingetekend. De middelen zijn een stuk begrensder dan het enthousiasme van de sector. Hoewel ze door de administratie als zeer waardevol zijn beoordeeld, zijn veel van de ingediende projecten uit de boot gevallen.

Minister, hoe groot was de respons op de projectoproep? Hoe kwalitatief waren de ingediende projecten? Hoe verhouden de positief beoordeelde projecten zich tot de subsidiepot? Had u zelf een dergelijke respons verwacht? Is de hoeveelheid organisaties die een projectaanvraag hebben ingediend voor u het signaal dat de sector springlevend is, dat de noden op het terrein immens zijn of allebei? Welke mogelijkheden ziet u om zoveel mogelijk waardevolle projecten alsnog gefinancierd te krijgen?

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Dank u voor de vraag, collega Vaneeckhout, en ook voor uw steun voor het actieplan Generatie Veerkracht.

De projectoproep 'Connecteren van kwetsbare kinderen en jongeren met de buurt en de samenleving' in het kader van het actieplan Generatie Veerkracht liep van 8 tot 22 mei 2020. Tijdens de vorige commissiebijeenkomst kwam al ter sprake dat de respons groot was. Uiteindelijk werden 312 dossiers ingediend voor een totaal budget van 15,1 miljoen euro. 11 hiervan werden onontvankelijk verklaard. Het totaalbedrag van de 301 ontvankelijke aanvragen komt daarmee op 14,7 miljoen euro.

Het Departement Cultuur, Jeugd en Media (CJM) coördineerde de projectoproep van bij de opmaak tot en met de publicatie en de beoordeling. De beoordeling was een zeer intensief proces op een heel korte termijn en op basis van een dossier dat weliswaar gedegen moest zijn, maar ook beknopt kon zijn. Vanwege de korte termijn heeft men er namelijk voor geopteerd om niet al te veel administratieve verplichtingen op te leggen, zodat dat dossier vrij eenvoudig op te stellen was. De beoordeling van die meer dan driehonderd dossiers was dus een zeer arbeidsintensieve bezigheid. Ik vind dat het departement dat heel sterk heeft gedaan en ik ben dankbaar voor het snelle en kwaliteitsvolle werk.

Het departement beoordeelde de aanvragen volgens vastgelegde, duidelijke en objectiveerbare criteria, waaraan een score werd verbonden. De maximumscore voor een dossier was 50 punten. Gelet op het budget van 2,125 miljoen euro en de rangschikking op basis van de adviezen en scores, adviseerde het departement mij om 59 aanvragen met een subsidie te honoreren. Enkel de hoogst scorende dossiers, met een score tussen 45 en 50, werden voorgedragen voor het toekennen van een subsidie. In mijn beslissing volgde ik het advies van het departement over de rangschikking integraal, zonder uitzondering dus.

Of ik een dergelijke respons verwacht had, is moeilijk te zeggen. Wij wisten eigenlijk niet wat te verwachten. We hebben ook een lang proces gehad, of toch een intensief, met de sector en met een taskforce die daarover heeft samengezeten. Op basis van dat traject was dit niet voorspelbaar. Je merkt dat organisaties

bottom-up met creatieve ideeën zijn gekomen, creatieve ideeën die op het moment van de consultatie nog niet gecreëerd waren of nog niet tot bij ons waren gekomen. De hoge responsgraad was op voorhand dus niet ingeschat tijdens het participatief traject dat met experts en de brede jeugd- en hulpsector werd doorlopen.

Dan, wat het signaal betreft dat hieruit af te leiden valt. Doordat de projectoproep beter wou inspelen op de vragen, noden en behoeften van kwetsbare kinderen en jongeren in een verscheidenheid van kwetsbare situaties, werd de oproep natuurlijk zeer breed verspreid binnen verschillende sectoren, niet alleen binnen de sectoren die onder mijn bevoegdheid vallen. Prioritair richtte de oproep zich tot organisaties binnen de beleidsdomeinen Cultuur, Jeugd, Sport en Welzijn – Welzijn in de brede zin, dus bijvoorbeeld ook personen met een handicap. De veelheid van aanvragen wijst uit dat organisaties niet uit één, maar uit vele sectoren zich inzetten voor kinderen en jongeren, wat, zeker in deze periode, hoopgevend is. 3 procent van de aanvragen heeft betrekking op het terrein van huistaakbegeleiding, 9 procent op Sport, 17 procent op Cultuur, 23 procent op Jeugdwerk in de strikte zin van het woord en 48 procent op Jeugdwelzijn. Jeugdwelzijn is in dezen ruim te interpreteren. Het omvat jeugdhulp, kinderen en jongeren met een beperking, kinderen en jongeren in precaire verblijfssituaties enzovoort.

Het actieplan Generatie Veerkracht is er net gekomen om in te spelen op de noden van deze diensten en organisaties. Het aantal ingediende sterke projecten getuigt van een sterke nood op het terrein, van een sterk engagement en van een sterke organisatie die aan de slag gaat om de noden in te vullen. Ik vind het bijzonder waardevol dat we verschillende projecten in verschillende sectoren hebben kunnen erkennen die getuigen van een gedegen inzet voor kinderen en jongeren.

Er wordt met het actieplan Generatie Veerkracht zoals u weet in totaal 4,5 miljoen euro uitgetrokken om in te spelen op acute noden ten gevolge van de coronacrisis. Het actieplan telt, zoals hier toegelicht, naast deze projectoproepen ook vijf andere actielijnen die een aantal organisaties steunen met een financiële impuls om deze kinderen en jongeren beter aansluiting te laten vinden met de buurt en de samenleving en ik denk dat ik wel mag zeggen dat het actieplan in zijn totaliteit, met inbegrip van de projectoproep, een van de grootste acties van zijn soort is in de Vlaamse geschiedenis, althans voor zover ik mij kan herinneren.

Dit neemt natuurlijk niet weg – en ik vind dat zelf ook heel jammer – dat niet alle positief beoordeelde projectaanvragen gehonoreerd kunnen worden met deze middelen. Daarom ben ik nog volop op zoek naar alternatieve pistes om een aantal van deze projecten toch te kunnen realiseren. Een belangrijk element daarbij zijn de lokale besturen. Voor Brussel – u weet dat ik ook bevoegd ben voor onze hoofdstad – ben ik in gesprek gegaan met de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC), om te kijken wat de mogelijkheden zijn, meer bepaald naar aanleiding van de aankomende toegekende middelen voor lokaal cultuur- jeugd- en sportbeleid. Voor de VGC gaat het om 3,17 miljoen euro, waarvan 25 procent geoormerkt is voor lokaal jeugdbeleid.

Binnen het noodfonds is 87 miljoen euro voorzien voor lokaal jeugd-, sport- en cultuurbeleid. Ik heb met collega Somers al besproken dat daarbij zeker ook aandacht moet zijn voor de besteding van middelen vanuit het kind- en jongerenperspectief. Vorige week heb ik alle schepenen van Jeugd in Vlaanderen en Brussel ook uitgenodigd voor een gesprek; tachtig schepenen hebben daaraan deelgenomen en we hebben het verslag verstuurd aan alle schepenen. De centrale vraag was om zoveel mogelijk van de middelen in te zetten voor het lokale jeugdbeleid. We gaan natuurlijk ook met hen in dialoog om na te gaan of de projecten die niet gehonoreerd kunnen worden met die 2,1 miljoen euro, geheel of gedeeltelijk met lokale middelen gefinancierd kunnen worden.

Een aantal diensten en organisaties met specifieke projecten kunnen ook een aanvraag overwegen bij de tweede oproep van het Departement Onderwijs en Vorming voor de organisatie van de COVID-19-zomerscholen. Daarnaast wordt jaarlijks in het kader van het decreet houdende een vernieuwd jeugd- en kinderrechtenbeleid een oproep voor experimentele projecten gelanceerd. De eerstvolgende oproep is september.

Collega Vaneeckhout, ik denk dat we de allerbeste dossiers, op basis van het gedegen advies van de administratie, positief hebben kunnen honoreren. Een aantal ook zeer kwaliteitsvolle dossiers zijn op dit moment niet vanuit Vlaamse middelen gehonoreerd, maar ik ben ervan overtuigd dat die sterke projecten met nog wat goede wil gerealiseerd kunnen worden, onder meer ook dankzij de steun van onze lokale besturen.

De voorzitter: De heer Vaneeckhout heeft het woord.

Jeremie Vaneeckhout (Groen): Dank u, minister, voor het ruime antwoord. Er is inderdaad goed werk geleverd.

Als fractie zeggen we al een tijdje dat corona eens te meer de problemen blootlegt die er in de samenleving zijn.

Ik wil ten eerste erkennen dat uw administratie zeer goed werk geleverd heeft en dat zij de beoordeling op een zeer deskundige manier hebben volbracht, op een administratief aanvaardbare manier in deze urgente tijden. Ten tweede wil ik hier duidelijk zeggen dat u een duidelijk objectieve beslissing hebt genomen op basis van die adviezen. Het is niet zo dat er geduwd en getrokken is vanuit politiek oogpunt, zoals we op een aantal platformen wel hebben zien gebeuren. U bent in dezen – en daar ben ik van overtuigd – de administratie gevolgd.

Maar toch toont het succes van de oproep aan hoe groot de nood op het terrein is, zoals u ook erkent. Als ik vroeger 80 procent haalde – ik was een relatief goede student –, dan waren mijn ouders tevreden, maar dat we nu enkel projecten gaan kunnen steunen die 90 procent of een score van 45 op 50 halen, dat is wel zuur. Daarom lijkt het me toch wel van belang dat we alles op alles zetten om voor de concrete projecten die nu op tafel liggen, te kijken of er oplossingen zijn. Het is goed dat u daar collega Somers bij betrekt en dat u in overleg treedt met de lokale besturen, wetende dat – ikzelf ben ook zeer lokaal betrokken en zit ook in de commissie Binnenlands Bestuur – de financiële gevolgen van de coronacrisis voor lokale besturen gigantisch zijn en dat de uitdagingen groot zijn. Er komt inderdaad een extra impuls. Misschien kan een en ander daarvoor gebruikt worden. Ook het reguliere verenigingsleven heeft natuurlijk zijn noden, dus niet alles zal opgelost kunnen worden.

Dit lijkt mij trouwens ook een momentum richting collega Beke, die toch wel de coördinator is – zo heb ik het althans begrepen – van het kinderarmoedebeluid, om de impuls die er komt vanuit het werkveld, mee te nemen en de komende maanden werk te maken van een meer ambitieus plan. We hebben hier al een aantal keer gediscussieerd over of dit in het jeugd- en kinderbeleidsplan (JKP) moet komen; ik denk dat we het er allemaal over eens zijn dat dat eigenlijk niet meer is dan een methodediscussie en dat vooral de verandering op het terrein ertoe doet. Vandaar wil ik vragen hoe we in de komende maanden werk kunnen maken van eventuele bijsturingen, zodat wat nu naar boven komt, fundamenteel aangepakt kan worden. Het is immers niet zo dat die verenigingen en organisaties en initiatieven voor hun plezier projecten indienen. Zij doen dat wel degelijk omdat er een grote nood is op het terrein. Dank u wel.

De voorzitter: De heer Anaf heeft het woord.

Hannes Anaf (sp.a): Bedankt voor de vraag, mijnheer Vaneeckhout. Die was bijna identiek aan de vraag die ik drie weken geleden in de commissie heb gesteld. Toen kregen we al van minister Dalle te horen hoeveel aanvragen er waren geweest. Vandaag weten we ook hoeveel projecten er zijn toegekend.

Mijn enige punt van kritiek op deze projectoproep is dat er te weinig budget voorzien was, maar zoals u terecht zegt, minister, was het moeilijk om dit op voorhand in te schatten. Dit is inderdaad een grote projectoproep met substantiële middelen die heel goed gebruikt zullen worden in de sector. Ik ben daar zeer blij mee.

Ik heb nog een aantal vragen en opmerkingen: het is inderdaad zo dat het noodfonds een optie zou kunnen zijn om via de lokale besturen nog extra projecten te financieren. Het is echter wel zo dat een aantal lokale besturen intussen al beslist hebben hoe ze dat geld willen besteden. Van een aantal lokale besturen heb ik al gehoord dat ze dat vooral aan hun jeugd,- sport- en cultuurverenigingen willen besteden. Dat mag, dat is lokale autonomie. Het lijkt me echter ook niet slecht om dit met al die schepenen van Jeugd nog eens door te spreken, vooral in de centrumsteden, want als ik naar de goedgekeurde projecten kijk, dan zijn er heel wat bij die door centrumsteden worden opgezet. De noden van kwetsbare kinderen en jongeren zijn daar ook vaak het acuutst en zichtbaarst. Die centrumsteden krijgen bij de verdeling van het noodfonds extra middelen op basis van criteria die onder andere gebaseerd zijn op kwetsbaarheid. Op zich zou het dan niet onlogisch zijn dat er in de centrumsteden op deze kwetsbare kinderen en jongeren extra wordt ingezet via de middelen die van het noodfonds komen.

Het zou daarnaast ook interessant zijn om te kijken of er in de toekomst nog een nieuwe projectoproep kan komen. Wij zullen dat in elk geval steunen indien u dat voorlegt. Ook als collega's vanuit de meerderheid een amendement op de begroting willen indienen, zullen wij dat absoluut steunen. Het is nodig. De eerste golf van de gezondheidscrisis loopt stilaan op haar einde, gelukkig maar. De gevolgen voor de kinderen en jongeren zullen nog een tijdje duren. Ik denk dat het daarom een heel goede zaak zou zijn om deze projectoproep nog eens te herhalen en ik hoop dat dat zal gebeuren.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Tinne Rombouts (CD&V): Deze projectoproep levert een heel belangrijke bijdrage in de aanpak van de kwetsbaarheid bij jongeren en kinderen in crisistijd. Minister, ik wil ook nog eens benadrukken hoe belangrijk deze projectoproep is en dat u, samen met minister Beke, de nodige budgetten hiervoor heeft kunnen vrijmaken. U gaf al aan dat 2,5 miljoen euro nu naar die projecten gaat. Dat is een belangrijke stap. Ik weet dat het al geen evidente stap was om de nodige budgetten in de budgettaire debatten te kunnen vrijmaken. Ik vind het dus belangrijk dat die er zijn gekomen. Zij die twijfelden of er nood was aan deze budgetten en/of ze kwaliteitsvol zouden kunnen worden besteed, krijgen hiermee het bewijs dat dat wel degelijk zo is. Ik hoop dat dit in alle toekomstige debatten kan worden meegedragen.

Het is zo dat alleen de topprojecten of de projecten met de hoogste score worden ondersteund. Ik sta echter wel heel positief ten aanzien van uw engagement om andere kanalen aan te spreken waardoor ook andere projecten die goed gescoord hebben de nodige financiering kunnen krijgen om gerealiseerd te worden. Het is positief om daarvoor de lokale besturen aan te spreken, ik denk dat zij zeker mee een verschil kunnen maken. Ik hoop dat dat door die lokale besturen ook wordt opgenomen. Zoals u al aangaf, zijn er ook nog andere kanalen, eventueel op Vlaams niveau, of eventueel in het projectlandschap zelf.

Dan denk ik dat het wel goed of interessant zou zijn dat de administratie, die al goed werk heeft geleverd, in dezen haar werk nog voortzet en die projecten en

organisaties begeleiding geeft en aangeeft waar de mogelijkheden voor extra budgetten zitten en over hoe zij daar het best aanspraak op kunnen maken. Zo zien zij die organisaties niet als volledig afgehandeld. Ze geven hun wel begeleiding en sturing bij andere projectoproepen of -mogelijkheden.

Ik wil daarnaast ook nog stilstaan bij de inspiratiedeling. We hebben vandaag heel veel goede projecten, maar het is misschien ook interessant hoe we die inspiratie en voorbeelden kunnen delen en die in de toekomst duurzaam kunnen uitrollen. Kan voor alle projecten, niet alleen de gesubsidieerde, aan duurzame inspiratiedeling worden gewerkt?

De voorzitter: Mevrouw Perdaens heeft het woord.

Freya Perdaens (N-VA): Voorzitter, mijn excuses omdat ik de regels net fout heb geïnterpreteerd. Bij de commissie voor Leefmilieu hadden we een precedent dat een persoonlijk feit mocht worden ingeroepen, maar ik ben intussen op de hoogte gesteld dat dit eigenlijk alleen voor de plenaire vergadering telt. Daarom bied ik mijn verontschuldigingen aan.

Ik wil me nog kort aansluiten bij de vraag van de heer Anaf. Bij de verdeling van het noodfonds is het inderdaad belangrijk dat de communicatie met de schepenen van Jeugd gaande blijft, al zijn de budgetten in sommige gevallen misschien al toegewezen. Toch wil ik de oproep herhalen dat er zeker aandacht moet zijn voor de activiteiten die eerstdaags plaatsvinden, voor de organisatie van de zomeractiviteiten en misschien toch ook extra aandacht moet zijn voor de projecten van langlopende aard. Ik hoop dat daar ruimte voor kan worden gemaakt.

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Bedankt voor de bijkomende vragen

Mijnheer Vaneeckhout, de noden zijn groot en een structurele aanpak is belangrijk. Enerzijds gebeurt dat in mijn eigen beleidsveld via het jeugd- en kinderrechtenbeleidsplan en de vijf prioriteiten die daarin worden gedefinieerd, en anderzijds hebben we het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding (VAPA) van minister Beke, waarin we gezegd hebben dat kinderarmoede een centrale rol moet krijgen. Die twee plannen haken op elkaar in. Die discussie hebben we gehad. Net als met het JKP zal er tegen oktober met het VAPA vooruitgang geboekt worden.

Er werden verschillende vragen over het noodfonds gesteld en de 87 miljoen euro die daarin zit. De heer Anaf heeft er onder andere naar verwezen dat de lokale besturen die middelen al aan het inzetten zijn. Ze doen dat uiteraard voor verenigingen die lokaal actief zijn en dat is ook de bedoeling. Er geldt uiteraard ook lokale autonomie. Gemeente- en stadsbesturen beslissen zelf hoe ze dit geld besteden. Dat noodfonds is gericht op de behoeften die door de coronacrisis zijn ontstaan in de domeinen jeugd, cultuur en sport, waarbij de lokale verenigingen ondersteund kunnen worden. Een prioriteit op het vlak van jeugd is zeker dat de zomeractiviteiten op een goede manier kunnen plaatsvinden. Ik denk bijvoorbeeld aan de bubbels van vijftig personen, het vervoer naar de kamplocaties of spel-materiaal dat misschien ontduddeld moet worden. Dat op lokaal niveau realiseren is zeker een prioriteit voor het noodfonds wat jeugd betreft. Voor cultuur en sport hebben uiteraard minister-president Jambon en minister Weyts ook hun aandachtspunten. Dat neemt echter niet weg dat er in sommige gevallen ruimte gecreëerd kan worden en dat men ook, afhankelijk van de projecten die lokaal aanwezig zijn, rekening kan houden met de projecten die nu zijn ingediend. We zullen daarover verder zeker de communicatie met de lokale besturen en in het bijzonder de schepenen van Jeugd aangaan.

Mevrouw Rombouts verwees er ook naar dat het belangrijk is dat onze administratie dat verder opvolgt. Het is zeker ook de bedoeling dat we dat met de lokale besturen verder opvolgen. De vraag naar inspiratiedeling vind ik ook belangrijk. Ik denk dat hiervoor twee belangrijke netwerken, en dan specifiek voor de lokale besturen, ter beschikking staan: dat is uiteraard Bataljong, dat als ondersteuner van het lokaal jeugdwerk daartoe kan bijdragen. Het is een van hun mission statements om de best practices te delen en hierover vorming te geven. Daarnaast houdt ook het netwerk van kind- en jongerenvriendelijke steden en gemeenten zich hiermee bezig.

Ik vermoed dat de projecten die nu gehonoreerd zijn ook inspirerend kunnen zijn. Als de resultaten van die projecten duidelijk zijn, zal ik hierover uiteraard ook via mijn eigen kanalen communiceren en die resultaten ter beschikking stellen.

De voorzitter: De heer Vaneckhout heeft het woord.

Jeremie Vaneckhout (Groen): Ik denk dat deze goede projectoproep vanuit de Vlaamse overheid een impuls kan zijn om in de toekomst nog meer ambitie aan de dag te leggen. Het is inderdaad een goede keuze geweest, het kan inspiratie opleveren voor de lokale besturen om kwetsbare jongeren en kinderen centraal te stellen in de uitrol van het noodfonds en in de invulling en verdeling van het noodfonds.

Wij kijken uiteraard met veel verwachting uit naar oktober en het JKP en VAPA. Zo kunnen we zien of we de volgende jaren die ambitie rond armoede ook echt kunnen waarmaken, want als één ding is gebleken, dan is het wel dat in deze tijden dergelijke projecten zinvol en goed moeten worden ingevuld.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.